

Udskriftsdato: 24. december 2025

2015/1 LSF 45 (Gældende)

**Forslag til Lov om ændring af kursgevinstloven, ligningsloven,
pensionsafkastbeskatningsloven, statsskatteloven og forskellige andre love
(Skattemæssig behandling af negative renter, forrentning af
pensionsafkastskat og renter vedrørende visse pensionsordninger m.v.)**

Ministerium: Skatteministeriet

Journalnummer: Skattemin., j.nr.15-1432243

Forslag

til

Lov om ændring af kursgevinstloven, ligningsloven, pensionsafkastbeskatningsloven, statsskatteloven og forskellige andre love

(Skattemæssig behandling af negative renter, forrentning af pensionsafkastskat og renter vedrørende visse pensionsordninger m.v.)

§ 1

I kursgevinstloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1113 af 18. september 2013, som ændret ved § 20 i lov nr. 268 af 25. marts 2014, § 3 i lov nr. 1375 af 16. december 2014 og § 2 i lov nr. 202 af 27. februar 2015, foretages følgende ændringer:

1. I § 22, *stk. 1, 3. pkt.*, indsættes efter »1. pkt.,«: »eller en refinansiering af et lån«.

2. I § 22, *stk. 1, 4. pkt.*, indsættes efter »værdi på«: »refinansierings- eller«.

3. Efter § 22 indsættes:

»§ 22 A. En skattepligtig gevinst omfattet af § 22, stk. 1, beskattes efter reglerne i stk. 2, hvis

- 1) lånet er ydet af et selskab, en person eller et dødsbo, der driver næringsvirksomhed ved finansiering, med sikkerhed i fast ejendom eller skibe,
- 2) lånet er inkonverterbart og direkte baseret på obligationer optaget til handel på et reguleret marked,
- 3) lånets rente ved stiftelsen udgør 0 pct., og
- 4) lånets rente ikke i lånets løbetid kan blive mindre end 0 pct.

Stk. 2. Debitor skal for hvert indkomstår, indtil debitor bliver frigjort fra gælden, medregne en renteindtægt, svarende til, at gevinsten udgjorde en fast negativ rente på lånet i perioden fra lånets stiftelse til det førstkommande tidspunkt af enten obligationernes udløb eller lånets udløb. Renteindtægten beregnes ud fra den aftalte afdragsprofil ved stiftelsen. Har debitor i perioder afdragsfrihed, foretages beregningen med denne forudsætning, hvis perioderne er fastlagt ved stiftelsen.

Stk. 3. Indberettes den skattepligtige renteindtægt efter stk. 2 ikke efter skattekontrollovens § 8 P for det indkomstår, hvori lånet er stiftet, kan debitor vælge, at beskatningen af gevinsten omfattet af stk. 1 i stedet skal ske efter § 22, stk. 1.«

§ 2

I ligningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1081 af 7. september 2015, som ændret ved lov nr. 997 af 30. august 2015, foretages følgende ændringer:

1. I § 5, *stk. 1, 1. pkt.*, udgår »vedr. gæld«.

2. I § 5 C, *stk. 1, 1. pkt.*, indsættes efter »rentebærende fordringer«: »eller gæld«.

3. I § 5 C, *stk. 1, 4. pkt.*, ændres »renter medregnes« til: »renter medregnes, henholdsvis fradrages,«.

4. I § 5 C, *stk. 1*, indsættes som 5. *pkt.*:

»Tilsvarende gælder vederlag for provisioner og præmier m.v. omfattet af § 8, stk. 3, litra a og b.«

5. I § 5 C, stk. 3, ændres »kan ikke fradrages, såfremt renteindtægter af fordringen eller gevinster på fordringen« til: »eller gæld kan ikke fradrages, såfremt renteindtægter eller gevinster«.

6. I § 5 C, stk. 3, indsættes som 2. pkt.:

»Tilsvarende gælder vederlag for provisioner og præmier m.v. omfattet af ligningslovens § 8, stk. 3, litra a og b.«

7. I § 5 F, stk. 1, indsættes som 2. pkt.:

»Tilsvarende gælder renteudgifter m.v. på en fordring, hvis renteindtægter eller gevinster omfattet af kursgevinstloven som følge af en dobbeltbeskatningsoverenskomst ikke skal medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst vedrørende lånet.«

8. I § 6 B, stk. 1, 1. pkt., udgår »af gæld«, »renter af anden gæld« ændres til: »andre renter«, og »af gælden« udgår.

9. § 6 B, stk. 2, ophæves.

10. I § 16 C, stk. 5, nr. 1, 1. pkt., ændres »Tab på fordringer omfattet af« til: »Tab og renteudgifter på fordringer omfattet af«.

§ 3

I pensionsafkastbeskatningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1126 af 10. oktober 2014, som ændret ved § 2 i lov nr. 1531 af 27. december 2014, foretages følgende ændringer:

1. I § 7, stk. 1, indsættes efter »jf. dog stk. 2«: »og 3«.

2. I § 7 indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:

»Stk. 4. Ved opgørelsen af beskatningsgrundlaget tillægges negativt formueafkast, der overføres til pensionsordninger og forsikringer som nævnt i stk. 2.«

Stk. 4 bliver herefter stk. 5.

3. I § 17, stk. 6, 1. pkt., ændres »den af Finanstilsynet offentliggjorte diskonteringsrentekurve« til: »den diskonteringsrentekurve med tillæg af volatilitetsjustering, som Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensioner (EIOPA) offentliggør,«.

4. I § 17, stk. 6, indsættes efter 1. pkt.:

»Renten efter 1. pkt. kan ikke blive mindre end 0 pct.«

5. I § 17, stk. 6, 2. pkt., der bliver stk. 6, 3. pkt., ændres »7. pkt.« til: »8. pkt.«

6. I § 17, stk. 6, 4. og 5. pkt., der bliver stk. 6, 5. og 6. pkt., ændres »3. pkt.« til: »4. pkt.«

7. § 21, stk. 1, 8.-10. pkt., ophæves, og i stedet indsættes:

»Renten efter 2. og 6. pkt. svarer til den rente, der er nævnt i § 27, stk. 5, 6. pkt., for året efter indkomståret. Renten efter 7. pkt. svarer til den rente, der er nævnt i § 27, stk. 5, 4. pkt., for året efter indkomståret.«

8. I § 21, stk. 2, 5. pkt., ændres »§ 27, stk. 5, 2. pkt.,« til: »§ 27, stk. 5, 6. pkt.,«.

9. I § 22, stk. 1, 6. pkt., ændres »§ 27, stk. 5,« til: »§ 27, stk. 5, 6. pkt.,«.

10. § 23, stk. 3, 2. pkt., affattes således:

»Renten svarer til den rente, der er nævnt i § 27, stk. 5, 6. pkt.«

11. § 24, stk. 2, 2. pkt., affattes således:

»Renten vedrørende overskydende skattebeløb svarer til renten i § 27, stk. 5, 4. pkt., og renten vedrørende skyldige skattebeløb svarer til renten i § 27, stk. 5, 6. pkt.«

12. § 27, stk. 5, affattes således:

»Stk. 5. Ændres et skattebeløb, der er indbetalt efter §§ 21 eller 24 af et pensionsinstitut, forrentes forskelsbeløbet fra den 20. februar i året efter indkomståret, til betaling sker. Ændres et skattebeløb, der er indbetalt efter § 22 af et pengeinstitut, et kreditinstitut eller en kapitalpensionsfond, forrentes forskelsbeløbet fra den 8. januar i året efter indkomståret, til betaling sker. Ændres et skattebeløb, der er indbetalt efter §§ 23, 23 a eller 24, forrentes forskelsbeløbet fra de frister for indbetaling af skatten, der er nævnt i § 23, stk. 1, 2. pkt., eller § 23 a, stk. 1, 2. pkt., eller for ændring af skattebeløb for det løbende indkomstår fra sidste rettidige betalingsdag, jf. § 24, stk. 1, 1. og 2. pkt., til betaling sker. Renten vedrørende overskydende skattebeløb for det indkomstår, som forrentningen vedrører, fastsættes en gang årligt og beregnes som den gennemsnitlige 3-måneders CITA-renteswap referencerente for alle bankdage fra og med den 1. september til og med den 30. november, der offentliggøres af Nasdaq OMX, i det foregående kalenderår afrundet til én decimal. Renten efter 4. pkt. kan dog ikke overstige 5 pct. Renten vedrørende skyldige skattebeløb for det indkomstår, som forrentningen vedrører, fastsættes en gang årligt og beregnes som et simpelt gennemsnit af den af Danmarks Nationalbank opgjorte kassekreditrente for ikkefinansielle selskaber i månederne juli, august og september i det foregående kalenderår afrundet til én decimal. Renten efter 6. pkt. kan dog ikke overstige 10 pct. Forskelsbeløb som nævnt i 1.-3. pkt. forrentes med renten for skyldige skattebeløb efter 6. pkt. Betales den yderligere skat efter den frist, der er fastsat i stk. 4, beregnes renten dog kun til sidste rettidige betalingsdag.«

13. I § 27 indsættes som stk. 6:

»Stk. 6. Told- og skatteforvaltningen offentliggør renterne vedrørende overskydende skattebeløb henholdsvis skyldige skattebeløb som anført i stk. 5 senest den 15. december forud for det til indkomståret svarende kalenderår.«

§ 4

I pensionsbeskatningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1088 af 3. september 2015, foretages følgende ændringer:

1. § 2, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Ved lige store løbende ydelser forstås, at beregningsgrundlaget ved påbegyndelsen af udbetalingen forventes at medføre lige store ydelser over hele ordningens udbetalingsperiode. Ved beregningen af ydelserne kan der dog maksimalt benyttes en rente svarende til det langsigtede afkast af obligationer og pantebreve, der fremgår af de til Finanstilsynet senest meddelte samfundsforudsætninger for pensionsfremskrivninger plus 1,5 procentpoint og herfra fradraget produktet af det nævnte afkast inklusive procenttillægget og skattesatsen ifølge pensionsafkastbeskatningslovens § 2. Ved genberegning af ydelserne i udbetalingsperioden kan der maksimalt benyttes en rente som nævnt i 2. pkt. opgjort på tidspunktet for genberegningen af ydelserne, jf. dog 4. pkt. Sættes udbetalingen af en livsvarig alderspension helt eller delvist i bero, kan der ved genberegning af ydelserne altid benyttes den rente, der er anvendt ved beregningen af ydelserne umiddelbart før berostillelsen. For ordninger med ret til rentebonus kan grundlagsrenten anvendes i stedet for den maksimale rente som nævnt i 2. pkt., hvis grundlagsrenten overstiger den maksimale rente. For ordninger, der er tilknyttet investeringsfonde, jf. lov om finansiel virksomhed, bilag 8, III, kan ydelserne vælges beregnet efter principperne i § 11 A, stk. 2.«

2. § 11 A, stk. 3, 2. pkt., affattes således:

»Som amortisationsrente anvendes maksimalt en rente svarende til det langsigtede afkast af obligationer og pantebreve, der fremgår af de til Finanstilsynet senest meddelte samfundsforudsætninger for pensionsfremskrivninger plus 1,5 procentpoint og herfra fradraget produktet af det nævnte afkast inklusive procenttillægget og skattesatsen ifølge pensionsafkastbeskatningslovens § 2.«

§ 5

I skattekontrolloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1264 af 31. oktober 2013, som ændret bl.a. ved § 3 i lov nr. 926 af 18. september 2012 og senest ved § 4 i lov nr. 739 af 1. juni 2015, foretages følgende ændringer:

1. I § 8 H, stk. 1, 1. pkt., udgår »til forrentning«, og »ydede eller godskrevne renter eller andet afkast« ændres til: »ydede, tilskrevne eller opkrævede renter og andet afkast«.

2. I § 8 O, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter »og som er«: »ydte,«.

3. I § 8 P, stk. 1, 1. pkt., udgår »mod forrentning«.

4. I § 8 P, stk. 2, nr. 2, indsættes efter »renter«: »og den beregnede renteindtægt efter kursgevinstlovens § 22 A«.

§ 6

I statsskatteloven, lov nr. 149 af 10. april 1922, som ændret bl.a. ved § 22 i lov nr. 190 af 31. maj 1968 og senest ved § 64 i lov nr. 428 af 6. juni 2005, foretages følgende ændring:

1. I § 6, litra e, 1. pkt., udgår »af prioriteter og anden gæld«.

§ 7

I lov om vurdering af landets faste ejendomme, jf. lovbekendtgørelse nr. 1067 af 30. august 2013, som ændret ved § 13 i lov nr. 649 af 12. juni 2013, § 1 i lov nr. 1635 af 26. december 2013 og § 1 i lov nr. 1535 af 27. december 2014, foretages følgende ændringer:

1. I § 44, stk. 1, udgår »i form af videreførelse af vurderingen pr. 1. oktober 2011«.

2. I § 44, stk. 3, udgår »i form af videreførelse af vurderingen pr. 1. oktober 2012«.

3. I § 44, stk. 5, 1. pkt., indsættes efter »pr. 1. oktober 2011« og »pr. 1. oktober 2012«: »eller en senere vurdering«.

§ 8

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2016.

Stk. 2. § 1, nr. 1 og 2, og § 2, nr. 5-7, har virkning for fordringer og gæld, som stiftes den 10. november 2015 eller senere.

Stk. 3. § 1, nr. 3, har virkning for skattepligtige gevinster efter kursgevinstlovens § 22, stk. 1, når stiftelsen, refinansieringen eller overtagelsen sker den 1. januar 2016 eller senere.

Stk. 4. § 2, nr. 2-4, har virkning for fordringer eller gæld, som overdrages den 1. januar 2016 eller senere.

Stk. 5. § 2, nr. 10, har virkning for opgørelse af minimumsindkomsten for investeringsinstitutter med minimumsbeskatning fra og med indkomståret 2015.

Stk. 6. § 3, nr. 4-6, har virkning fra og med indkomståret 2015.

Stk. 7. § 3, nr. 7-13, har virkning for forrentning af overskydende og skyldige skattebeløb vedrørende ansættelsesændringer for pensionsafkast, der vedrører indkomståret 2016 og senere indkomstår, og for forrentning af overskydende og skyldige skattebeløb, der sker fra og med den 1. januar 2016.

Stk. 8. Told- og skatteforvaltningen offentliggør renterne efter denne lovs § 3, nr. 13, for 2016 senest den 6. januar 2016.

Stk. 9. For pensionsordninger, der er påbegyndt udbetalt senest den 24. april 2012, kan en anvendt beregningsrente, der overstiger 4,6585 pct., fastholdes. Ændres den anvendte beregningsrente senere, finder reglerne i pensionsbeskatningslovens § 2, stk. 2, som affattet ved denne lovs § 4, nr. 1, om beregning af ydelsernes størrelse anvendelse.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. *Indledning*
2. *Lovforslagets formål og baggrund*
 - 2.1. *Negative renter*
 - 2.2. *Forrentning af overskydende og skyldig pensionsafkastskat m.v.*
 - 2.3. *Klage- og revisionsadgang vedrørende ejendomsvurderinger*
 - 2.4. *Lovforslaget*
3. *Lovforslagets enkelte elementer*
 - 3.1. *Fradrag for negative renter – statsskattelovens § 6, litra e*
 - 3.1.1. *Gældende ret*
 - 3.1.2. *Lovforslaget*
 - 3.2. *Beskatning af lån udstedt til overkurs*
 - 3.2.1. *Gældende ret*
 - 3.2.2. *Lovforslaget*
 - 3.3. *Periodisering af renter*
 - 3.3.1. *Gældende ret*
 - 3.3.2. *Lovforslaget*
 - 3.4. *Beskatning af rentelignende betalinger på ansvarlig kapital m.v.*
 - 3.4.1. *Gældende ret*
 - 3.4.2. *Lovforslaget*
 - 3.5. *Beskatning af handelsrenter og fradragetsret ved erhvervelse af fordringer for lånte midler*
 - 3.5.1. *Gældende ret*
 - 3.5.2. *Lovforslaget*
 - 3.6. *Minimumsbeskattede investeringsinstitutter*
 - 3.6.1. *Gældende ret*
 - 3.6.2. *Lovforslaget*
 - 3.7. *Indberetningspligter for negative renter*
 - 3.7.1. *Gældende ret*
 - 3.7.2. *Lovforslaget*
 - 3.8. *Forrentning af overskydende og skyldig pensionsafkastskat*
 - 3.8.1. *Gældende ret*
 - 3.8.2. *Lovforslaget*
 - 3.9. *Forrentning af uudnyttet negativ pensionsafkastskat vedrørende udlodning af omtegningsbonus*
 - 3.9.1. *Gældende ret*
 - 3.9.2. *Lovforslaget*
 - 3.10. *Præcisering af institutbeskatningen for pensionskasser m.v.*
 - 3.10.1. *Gældende ret*
 - 3.10.2. *Lovforslaget*
 - 3.11. *Beregningsrenten for pensionsordninger med løbende ydelser og amortisationsrenten for rateopsparinger*
 - 3.11.1. *Gældende ret*
 - 3.11.2. *Lovforslaget*

3.12. Tilretning af klage- og revisionsadgangen for almindelige vurderinger for 2013/2014 og 2015/2016

3.12.1. Gældende ret

3.12.2. Lovforslaget

- 4. Økonomiske konsekvenser for det offentlige*
- 5. Administrative konsekvenser for det offentlige*
- 6. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet*
- 7. Administrative konsekvenser for erhvervslivet*
- 8. Administrative konsekvenser for borgerne*
- 9. Miljømæssige konsekvenser*
- 10. Forholdet til EU-retten*
- 11. Hørte myndigheder og organisationer m.v.*
- 12. Sammenfattende skema*

1. Indledning

De danske renter har generelt været faldende siden 2009. For første gang i Nationalbankens historie har en af bankens rentesatser (indskudsbevisrenten) siden 2012 i perioder været negativ. Udviklingen i renten har en afsmittende effekt og har medført negative rentesatser på bl.a. visse realkreditlån og indlånskonti i pengeinstitutter.

Det er helt afgørende for borgernes retssikkerhed, at lovgivningen klart og entydigt beskriver, hvad der er gældende ret, og hvordan negative renter skal behandles skattemæssigt. Regeringen ønsker derfor at fjerne de usikkerheder, der har været om den skattemæssige behandling af negative renter, og at fremtidssikre skattereglerne, så de er robuste over for perioder med negative renter. Samtidig sikrer regeringen, at reglerne ikke giver mulighed for spekulation.

Allerede i august 2015 vedtog Folketinget L 6 (Ændring af rentetillæg for afregning af selskabsskat og begrænsning af indestående på skattekontoen m.v.), som havde til formål at tilpasse rentereglerne vedrørende selskabers indbetalinger af selskabsskat til det aktuelle finansielle klima. Regeringen følger nu op med dette lovforslag, som samtidig bl.a. imødekommer et ønske, som realkreditsektoren i foråret 2015 fremkom med i arbejdsgruppen om negative renter på realkreditlån.

Konkret foreslår regeringen derfor en række ændringer og præciseringer med henblik på at sikre, at skattereglerne tager højde for negative renter. Herudover foreslås en tilpasning af rentesatserne for pensionsafkastskat, så de gøres robuste over for eventuelle længere perioder med negative renter på penge- og kapitalmarkederne, ligesom det foreslås at justere reglerne for beregningsrenten for pensionsordninger med løbende ydelser samt for amortisationsrenten for rateopsparinger.

Herudover foreslås en tilretning af klage- og revisionsadgangen vedrørende ejendomsvurderinger i perioden indtil de nye vurderinger for 2017/2018 foreligger, så der rettes op på, at der ved en fejl ikke ved lov nr. 1535 af 27. december 2014 er taget højde for tilfælde, hvor den videreførte vurdering ikke er en 2011- eller 2012-vurdering, men en senere vurdering.

2. Lovforslagets formål og baggrund

2.1. Negative renter

SKAT udsendte den 27. februar 2015 et styresignal om negative renter, jf. SKM2015.160.SKAT, som beskriver de grundlæggende regler om henholdsvis beskatningen af og fradrag for negative renter.

Af styresignalet fremgår, at der i de situationer, hvor en negativ rente er et periodisk vederlag til debitor, beregnet som en bestemt procentdel af den til enhver tid værende restgæld, er tale om en rente i relation til statsskattelovens §§ 4, litra e, og 6, litra e. En renteindtægt i form af en negativ rente er dermed

skattepligtig for debitor efter statsskattelovens § 4, litra e, og en renteudgift i form af en negativ rente er fradragsberettiget for kreditor efter statsskattelovens § 6, litra e.

I forlængelse af SKATs styresignal er der foretaget en gennemgang af skattelovgivningen for at afdække, om der er andre steder i skattelovgivningen, hvor der ikke i tilstrækkelig grad er taget højde for, at renterne kan være negative.

Gennemgangen har vist, at der er behov for en række justeringer og præciseringer med henblik på at sikre, at skattereglerne tager højde for negative renter, herunder at negative renter generelt sidestilles med positive renter i skattemæssig henseende, samt at det klart kan udledes af skattelovgivningen, hvordan negative renter skal behandles.

Som følge af de usikkerheder, som de negative renter særligt medførte inden for visse områder, nedsatte den tidligere erhvervs- og vækstminister i februar 2015 en hurtigtarbejdende arbejdsgruppe, der fik til opgave at kortlægge problemstillingerne vedrørende negative renter på realkreditlån. Arbejdsgruppen bestod af repræsentanter fra offentlige myndigheder og realkreditsektoren. Arbejdsgruppens rapport blev offentliggjort i april 2015.

Rapporten behandler særligt de såkaldte variabelt forrentede obligationslån, idet arbejdsgruppen var enige om, at negative renter ikke giver væsentlige problemer for rentetilpasningslån. Variabelt forrentede obligationslån er lån, hvor de udstedte obligationer er variabelt forrentede og har en løbetid på typisk 3-5 år. Løbetiden for obligationerne kan dermed være kortere end lånets løbetid. Rentefastsættelsen sker f.eks. hver kvarte eller halve år, og der sker, i modsætning til rentefastsættelsen for rentetilpasningslån, ikke en refinansiering af lånet i forbindelse med hver rentefastsættelse.

Da obligationerne handles på regulerede markeder, er det ikke i praksis muligt at iværksætte en negativ rentebetaling, dvs. en betaling fra investor til låntager. Dette skyldes, at realkreditinstitutterne ikke i alle tilfælde ved, hvilke investorer der har købt de udstedte obligationer – og dermed hvem den negative rente i givet fald skulle opkræves hos. En eventuel negativ rente på obligationerne skal derfor håndteres på anden vis, f.eks. ved at lægge et gulv på 0 pct. under kuponrenten.

Hvis institutterne vælger at håndtere de negative renter ved at lægge et gulv på 0 pct. under kuponrenten, vil rentegulvet, såfremt markedrenten er negativ, kunne indebære, at obligationerne skal udstedes til kurser over pari (kurs 100) for at give investor samme effektive rente som for lån uden rentegulv. For de variabelt forrentede obligationslån vil den negative rente tilkomme låntager i form af en kursgevinst, forudsat at den negative rente er forventet af investor.

Efter gældende ret vil låntager blive beskattet af denne kursgevinst i det år, hvor lånet optages. Hvis låntager i stedet havde optaget et lån uden et rentegulv, ville låntager omvendt blive beskattet løbende af den renteindtægt, som låntager ville modtage som følge af den negative rente.

Da beskatningen ved optagelse af et lån med et rentegulv på 0 pct. sker på tidspunktet for lånets optagelse, er der tale om en fremrykket beskatning. Denne problemstilling blev rejst i arbejdsgruppens rapport, hvortil Skatteministeriet tilkendegav, at man ville indkalde realkreditsektoren til et møde med henblik på yderligere belysning af de skattemæssige aspekter af lån med rentegulv.

Der er siden afholdt to møder med sektoren, og regeringen foreslår på den baggrund at ændre beskatningen af overkurslån for at sikre en mere ensartet skattemæssig behandling af lån henholdsvis med og uden rentegulv. Forslaget indebærer, at beskatningen af overkursen for obligationslån finansieret med obligationer udstedt til overkurs i visse tilfælde fordeles over lånets eller obligationernes løbetid.

2.2. Forrentning af overskydende og skyldig pensionsafkastskat m.v.

Forslaget vedrørende rentesatserne for pensionsafkastskat er en opfølgning på de ændringer af rentetillæg for afregning af selskabsskat og begrænsning af indestående på skattekontoen m.v., som Folketinget

vedtog den 26. august 2015. Formålet med ændringen af rentesatserne for overskydende og skyldig pensionsafkastskat er det samme som for ændringen af rentetillæg for afregning af selskabsskat.

Forslaget indebærer, at rentesatserne i højere grad afspejler pensionsinstitutternes alternative låne- og placeringsrente. Det reducerer pensionsinstitutternes incitament til at indbetale for meget aconto i pensionsafkastskat i perioder med negativ rente.

Forrentningen af overskydende pensionsafkastskat har ikke hidtil været attraktiv sammenlignet med andre alternative placeringsmuligheder som f.eks. indskud i et pengeinstitut. De aktuelt lave renter på penge- og kapitalmarkederne kan imidlertid give enkelte pensionsinstitutter et incitament til at placere ekstra midler hos SKAT. Der er dog ikke indikationer for, at det hidtil er sket.

2.3. Klage- og revisionsadgang vedrørende ejendomsvurderinger

Forslaget vedrørende tilretning af klage- og revisionsadgangen vedrørende ejendomsvurderinger, i perioden indtil de nye vurderinger for 2017/2018 foreligger, retter op på, at der ved en fejl ikke ved lov nr. 1535 af 27. december 2014 er taget højde for tilfælde, hvor den videreførte vurdering ikke er en 2011- eller 2012-vurdering, men en senere vurdering. Forslaget skal sikre, at der er samme klage- og revisionsadgang for alle almindelige 2013/2015-vurderinger, uanset om det er 2011/2012-vurdering, der er videreført, eller det er en senere vurdering, f.eks. en årsomvurdering, der er videreført.

2.4. Lovforslaget

Forslaget indeholder følgende elementer:

- Det præciseres, at negative renter er fradragsberettigede.
- Beskatning af gevinster, som låntagere opnår ved at optage lån til overkurs, ændres, således at beskatning af gevinsterne i visse tilfælde i stedet sker løbende over lånets eller obligationernes løbetid.
- Bestemmelsen om periodisering af renter præciseres, så bestemmelsen også omfatter negative renter.
- Reglerne om rentelignende betalinger vedrørende ansvarlig kapital m.v. præciseres, så de også omfatter betalinger, der følger af en negativ rente.
- Bestemmelsen om den skattemæssige behandling af handelsrenter i forbindelse med overdragelse af fordringer udvides, så bestemmelsen bl.a. også omfatter overdragelse af gæld samt positive og negative renter.
- Der indføres adgang til fradrag for negative renter ved opgørelse af minimumsindkomsten for minimumsbeskattede investeringsinstitutter i tilfælde, hvor tab på fordringer er fradragsberettigede.
- Reglerne om indberetning justeres, således at indberetningspligterne også omfatter eventuelle negative renter.
- Rentesatserne for pensionsafkastskat tilpasses, så de i højere grad afspejler pensionsinstitutternes alternative låne- og placeringsrente.
- Renten for forrentning af uudnyttet negativ pensionsafkastskat ændres til en anden rente, da den gældende rente fra næste år ikke længere beregnes.
- Bestemmelsen om institutbeskatning for pensionskasser m.v. præciseres.
- Grundlaget for beregningsrenten for pensionsordninger med løbende ydelser samt for amortisationsrenten for rateopsparinger justeres.
- Værnsreglerne om lån udstedt til overkurs, vederlag for vedhængende renter på fordringer og erhvervelse af fordringer for lånte midler justeres, så de er robuste over for bl.a. perioder med negative renter.
- Klage- og revisionsadgangen vedrørende ejendomsvurderinger, i perioden indtil de nye vurderinger for 2017/2018 foreligger, tilrettes.

3. Lovforslagets enkelte elementer

3.1. Fradrag for negative renter – statsskattelovens § 6, litra e

3.1.1. Gældende ret

Ifølge statsskattelovens § 6, litra e, er der fradragsret for renter af prioriteter og anden gæld.

Negative renter, dvs. hvor rentebetalingen i gældsforholdet skal ske fra kreditor til debitor, anses for omfattet af adgangen til fradrag efter statsskatteloven, når der i øvrigt er tale om en rente, som opfylder den skatteretlige rentedefinition, jf. styresignal om negative renter udsendt af SKAT den 27. februar 2015.

Der findes ikke i lovgivningen en skatteretlig definition af rentebegrebet. Retspraksis har imidlertid fastslået, at det skatteretlige rentebegreb som udgangspunkt skal forstås og anvendes i overensstemmelse med sædvanlig sprogbrug, dvs. et sædvanligt periodisk vederlag til kreditor, beregnet som en bestemt procentdel af den til enhver tid værende restgæld, for at stille kapital til disposition.

I retspraksis er der således alene foretaget en skatteretlig definition af renter i den situation, hvor renten er positiv. Retspraksis indeholder ikke en definition af renter i den situation, hvor renten er negativ, og hvor der dermed ikke er tale om et vederlag til kreditor for at stille kapital til disposition.

Det fremgår af SKATs styresignal, at der i de situationer, hvor en negativ rente er et periodisk vederlag til debitor, beregnet som en bestemt procentdel af den til enhver tid værende restgæld, er tale om en rente i relation til statsskattelovens § 6, litra e. En renteudgift i form af en negativ rente er dermed fradragsberettiget for kreditor efter statsskattelovens § 6, litra e.

Renteudgifter i form af en negativ rente for kreditor medregnes for personer i kapitalindkomsten, jf. personskattelovens § 4. Dette gælder dog ikke for personer, som udøver næring ved køb og salg af fordringer eller finansielle kontrakter eller driver næringsvirksomhed ved finansiering, idet disse personer i stedet skal medregne renteudgifter ved opgørelsen af den personlige indkomst. Personer, der anvender virksomhedsordningen, skal medregne renter vedrørende virksomheden ved opgørelsen af den personlige indkomst.

3.1.2. Lovforslaget

Det foreslås, at det i overensstemmelse med det af SKAT udsendte styresignal præciseres, at negative renter – dvs. en rentebetaling fra kreditor til debitor – kan fradrages efter statsskattelovens § 6, litra e, svarende til adgangen til fradrag for positive renter, dvs. hvor rentebetalingen foretages af debitor til kreditor.

De grundlæggende kriterier for, at der er tale om en fradragsberettiget rente, herunder den skatteretlige rentedefinition, berøres ikke af forslaget. Adgangen til fradrag vil således som hidtil være betinget af, at gældsforholdet indeholder en retlig bindende forpligtigelse til at betale og forrente gælden. Ved vurderingen af, om en betaling skattemæssigt skal anses for en rente, lægges der derudover vægt på, at renten fastsættes forud for den renteperiode, som den vedrører. Hvis afkastet først fastsættes efter begyndelsen af den periode, det vedrører, er der ikke tale om en rente, men typisk en kursgevinst eller et kurstab.

3.2. Beskatning af lån udstedt til overkurs

3.2.1. Gældende ret

Efter kursgevinstlovens § 22, stk. 1, skal en debitor beskattes af gevinst på gæld, hvis fordringens værdi på tidspunktet for debtors påtagelse af gælden overstiger det beløb, som debitor skal indfri. Overtagelse af gæld, der er stiftet til overkurs, betragtes som stiftelse af ny gæld.

Reglen finder anvendelse for personer og dødsboer, der ikke driver næringsvirksomhed ved finansiering.

Den skattepligtige gevinst opgøres som forskellen mellem det beløb, som gælden skal indfries til, og kursværdien på stiftelsestidspunktet. Gevinsten skal medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst i det indkomstår, hvor lånet optages.

Eksempel

Der stiftes et obligationslån med en hovedstol på 1.000.000 kr. Kursen på stiftelsestidspunktet er 110, og der udbetales således et låneprovenu på 1.100.000 kr. Lånet skal indfries til kurs 100. Gevinsten på 100.000 kr. er skattepligtig på stiftelsestidspunktet.

Overkursreglen gælder ikke lån ydet af et selskab, en person eller et dødsbo, der driver næringsvirksomhed ved finansiering, med sikkerhed i fast ejendom eller skibe eller med direkte hæftelse eller garanti fra centralregeringer, centralbanker, offentlige enheder eller regionale eller lokale myndigheder i et land inden for EU eller EØS, hvis lånet enten er baseret på obligationer, hvor kursværdien af obligationerne ikke oversteg kurs pari (kurs 100) på tidspunktet for lånets udbetaling, eller er ydet på grundlag af et lånetilbud afgivet mindre end 6 måneder før lånets udbetaling og lånet er baseret på obligationer, hvor kursværdien af obligationerne ikke oversteg kurs pari på tilbudstidspunktet.

Overkursreglen er en værnsregel, som har til formål at modvirke, at der skattemæssigt kan spekuleres i udstedelse af fordringer med en så høj pålydende rente, at fordringerne udstedes til kurser over pari. Baggrunden for reglen er asymmetrien i beskatningen af henholdsvis kursgevinst på gæld (ingen beskatning) og renter (fradragsret).

Reglen skal modvirke, at den kursgevinst, som låntager opnår ved overkursen, er skattefri for en låntager, der ikke generelt skal medregne gevinst og tab på gæld ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, mens den højere rente, som låntageren skal betale, i forhold til hvis lånet var udstedt til pari (kurs 100), og som modsvarer kursgevinsten, er fradragsberettiget for låntager. For långiver er det tab, som långiver konstaterer ved indfrielsen (svarende til låntagers gevinst), fradragsberettiget for långivere, der generelt skal medtage gevinst og tab på fordringer ved indkomstopgørelsen. Arrangementet kan på den måde hænge sammen for långiver, og er således kun interessant, så længe der er asymmetri i beskatningen.

3.2.2. Lovforslaget

Hvis realkreditinstitutter m.v. vælger at lægge et gulv på 0 pct. under kuponrenten, og markedrenten er negativ, vil rentegulvet kunne bevirke, at låntager modtager en skattepligtig kursgevinst som følge af, at lånet skal udstedes til overkurs for at give investor samme effektive rente som for lån uden rentegulv. Låntager vil efter gældende ret blive beskattet af hele denne overkurs i det år, hvor lånet optages.

For at sikre en mere ensartet skattemæssig behandling af lån henholdsvis med og uden rentegulv foreslås det, at beskatningen af overkursen for obligationslån finansieret med obligationer udstedt til overkurs i visse tilfælde sker løbende som en renteindtægt, svarende til, at overkursen tilfaldt debitor som en fast negativ rente på lånet.

Det foreslås samtidig, at værnsreglen i kursgevinstlovens § 22, stk. 1, udvides, så den også omfatter lån, som refinansieres i lånets løbetid. Dette gælder bl.a. visse realkreditlån, som ikke var kendt, da værnsreglen blev indført.

3.3. Periodisering af renter

3.3.1. Gældende ret

Ligningslovens § 5 indeholder de grundlæggende principper for periodisering af renter. Bestemmelsen fastsætter bl.a., at for personer skal renteudgifter i et gældsforhold som udgangspunkt fratrækkes i det indkomstår, hvor renten forfalder til betaling.

3.3.2. Lovforslaget

Det foreslås, at ligningslovens § 5 om periodisering af renteudgifter og -indtægter præciseres, så der ikke opstår tvivl om, at reglen omfatter alle renteudgifter og -indtægter, uanset om de følger af en positiv eller negativ rente. Det præciseres således, at for personer fradrages renteudgifter som udgangspunkt i det indkomstår, hvori renten forfalder til betaling, uanset om udgiften følger af en positiv eller negativ rente.

Afgørende for, om en udgift eller indtægt er omfattet af periodiseringsreglen, er således ikke, om skatteyderen er kreditor eller debitor i gældsforholdet. Afgørende er i stedet, om der er tale om en rente i skatteretlig forstand.

3.4 Beskatning af rentelignende betalinger på ansvarlig kapital m.v.

3.4.1. Gældende ret

Visse rentelignende betalinger sidestilles skattemæssigt med renter. Det gælder bl.a. i ligningslovens § 6 B, som bestemmer, at betalinger på ansvarlig kapital m.v. inden for den finansielle sektor skal behandles som renter, selv om rentebetalingerne ikke forfalder på et forud aftalt tidspunkt og i visse tilfælde kan bortfalde. Hvis debitor anvender sin beføjelse til at annullere betalingerne, bortfalder fradragsretten for de annullerede renter.

3.4.2. Lovforslaget

Det foreslås at præcisere ligningslovens § 6 B om rentelignende betalinger på ansvarlig kapital m.v. inden for den finansielle sektor, så det fremgår, at reglen også finder anvendelse, hvis forrentningen er negativ.

3.5. Beskatning af handelsrenter og fradragsret ved erhvervelse af fordringer for lånte midler

3.5.1. Gældende ret

Ligningslovens § 5 C regulerer de såkaldte handelsrenter i forbindelse med overdragelse af rentebærende fordringer.

Bestemmelsen fastsætter, at for personer skal vederlag for vedhængende eller godskrevne renter medregnes ved indkomstopgørelsen i det indkomstår, som handlen afvikles i, og hos den, der har krav på vederlaget. På tilsvarende måde skal den, som betaler vederlaget, fradrage vederlaget for de vedhængende eller godskrevne renter i det indkomstår, som handlen afvikles i. De renter, som svarer til vederlaget, medregnes, når de forfalder til betaling. Dvs. beskatning af og fradrag for vederlaget følger afviklingstidspunktet, mens de renter, som svarer til vederlaget, medregnes på forfaldstidspunktet.

Fradragsretten for vederlag for vedhængende renter i forbindelse med erhvervelse af en rentebærende fordring begrænses imidlertid, hvis renteindtægterne på fordringen eller gevinsterne på fordringen omfattet af kursgevinstloven ikke kan beskattes som følge af en dobbeltbeskatningsoverenskomst.

Ligningslovens § 5 F begrænser fradragsretten for renter og kurstab m.v. vedrørende lån, som er anvendt til at erhverve fordringer, hvor renteindtægterne eller gevinsterne som følge af en dobbeltbeskatningsoverenskomst ikke skal medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

3.5.2. Lovforslaget

Det foreslås at udvide anvendelsesområdet for ligningslovens § 5 C om overdragelse af rentebærende fordringer, så reglen generelt omfatter overdragelse af vedhængende eller godskrevne renter i et gældsforhold. Dette gælder, uanset om der er tale om overdragelse af en fordring eller om overdragelse af gæld, og uanset om der er tale om positive eller negative renter.

Det foreslås endvidere at udvide bestemmelsen, således at vederlag for provisioner og præmier m.v. omfattet af ligningslovens § 8, stk. 3, litra a og b, tillige omfattes af bestemmelsen og således skal behandles på tilsvarende måde som vederlag for vedhængende eller godskrevne renter.

Endvidere foreslås det at udvide fradragsbegrænsningen for vederlag for vedhængende renter i forbindelse med overdragelse af en rentebærende fordring, hvor renteindtægterne eller gevinsterne på fordringen ikke kan beskattes som følge af en dobbeltbeskatningsoverenskomst, så der heller ikke er fradrag for en betaling for vedhængende renter i forbindelse med debitorskifte i et gældsforhold, hvis renteindtægterne eller gevinsterne på gælden ikke kan beskattes som følge af en dobbeltbeskatningsoverenskomst.

Derudover foreslås det at udvide ligningslovens § 5 F, således at renteudgifter m.v. på en fordring, som er erhvervet for lånte midler, ikke kan fradrages, hvis renteindtægter eller gevinster omfattet af kursgevinstloven som følge af en dobbeltbeskatningsoverenskomst ikke skal medregnes vedrørende lånet.

3.6. Minimumsbeskattede investeringsinstitutter

3.6.1. Gældende ret

Minimumsbeskattede investeringsinstitutter er defineret i ligningslovens § 16 C som investeringsinstitutter, der udsteder omsættelige beviser for medlemmernes indskud, og som opgør en minimumsindkomst, der beskattes i overensstemmelse med, at investeringsinstituttet har valgt, at instituttets indkomst skal beskattes hos medlemmerne efter reglerne for minimumsbeskattede investeringsinstitutter. Det er en yderligere betingelse for, at der foreligger et minimumsbeskattet investeringsinstitut, at beviserne i instituttet berettiger alle deltagerne til samme forholdsmæssige andel af årets afkast af hvert enkelt aktiv og passiv i investeringsinstituttet.

Formålet med de eksisterende regler er, at deltagerne i investeringsinstituttet i vid udstrækning skal beskattes på samme måde, som hvis investeringen var foretaget direkte i investeringsinstituttets underliggende aktiver. Minimumsbeskattede investeringsinstitutter er derfor kendetegnet ved, at beskatningen ikke sker på institutniveau, men derimod løbende hos deltagerne. Der skal derfor hvert år foretages en opgørelse af investeringsinstituttets indkomst (minimumsindkomsten), der danner grundlag for beskatningen hos deltagerne.

Hvis investeringsinstituttet hovedsageligt ejer aktier m.v., beskattes investors afkast som aktieindkomst. Hvis investeringsinstituttet derimod hovedsageligt ejer obligationer, beskattes investors afkast som kapitalindkomst.

Minimumsindkomsten udgør summen af indkomstårets indtægter som nævnt i ligningslovens § 16 C, stk. 4, med fradrag for tab efter stk. 5 og udgifter til administration efter stk. 6. Opgørelsen af minimumsindkomsten tager udgangspunkt i reglerne for fysiske personer.

Renteindtægter på fordringer indgår i minimumsindkomsten. Der er derimod ikke hjemmel til at fradrage negative renter på fordringer ved opgørelse af minimumsindkomsten. Ligningslovens § 16 C, stk. 5, hjemler således kun fradrag for tab på fordringer og ikke for negative renter.

3.6.2. Lovforslaget

Det foreslås, at negative renter på fordringer kan fradrages ved opgørelsen af minimumsindkomsten på lige fod med tab, som investeringsinstituttet har i forbindelse med salg af fordringer. Herved vil den

løbende beskatning af deltageren i et minimumsbeskattet investeringsinstitut svare til, at deltageren havde investeret direkte i en fordring med negativ rente.

3.7. Indberetningspligter for negative renter

3.7.1. Gældende ret

Skattekontrolloven stiller en række krav om indberetning af bl.a. renteindtægter og renteudgifter.

Banker m.v. og andre, der modtager indskud til forrentning, skal efter skattekontrollovens § 8 H hvert år indberette størrelsen af ydede eller godskrevne renter samt andet afkast til de enkelte kontohavere.

Derudover skal banker m.v. og andre, der som led i deres virksomhed yder eller formidler lån mod forrentning, efter skattekontrollovens § 8 P foretage årlige indberetninger herom. Indberetningen skal indeholde oplysninger til identifikation af låntager og oplysninger om konto- og låneforholdet. For det enkelte låneforhold skal den indberetningspligtige oplyse om en række forhold, herunder bl.a. om lånetype, tilskrevne eller forfaldne renter m.v.

Der skal endvidere efter skattekontrollovens § 8 O indberettes om låntagerens identitet og de samlede renter samt reservefonds- og administrationsbidrag, som er tilskrevet eller opkrævet i kvartalet. Denne regel gælder også for banker m.v. og andre, der som led i deres erhverv modtager pantebreve med pant i fast ejendom i depot til forvaltning, jf. skattekontrollovens § 8 Q.

Efter gældende ret er banker m.v. og andre, der som led i deres virksomhed yder eller formidler lån mod forrentning, ikke indberetningspligtige for kursgevinster omfattet af kursgevinstlovens § 22, stk. 1, dvs. for kursgevinster opnået ved optagelse af et lån udstedt til overkurs. I stedet påhviler det debitor at selvangive den skattepligtige gevinst, således at beskatning af gevinsten sker i det år, hvor lånet optages.

3.7.2. Lovforslaget

Det præciseres med lovforslaget, at tilskrevne renter generelt i skattekontrollovens forstand omfatter både positive og negative renter på henholdsvis gæld og fordringer. Hvis en indberetningspligtig efter loven f.eks. skal indberette tilskrevne renter på gæld, skal den indberetningspligtige således indberette renter på gælden, der måtte følge af en positiv såvel som af en negativ rente. Dette gælder, uanset hvordan rentebetalingen berigtiges.

Det præciseres endvidere med lovforslaget, at banker m.v. og andre, der modtager indskud, er indberetningspligtige efter skattekontrollovens § 8 H, uanset om forrentningen er positiv eller negativ. Det samme gælder, selv om renten måtte være 0 pct., og der således ikke tilskrives en rente. Samme præcisering foretages i skattekontrollovens § 8 P for den, der som led i sin virksomhed yder eller formidler lån.

Det præciseres derudover i skattekontrollovens § 8 O, at indberetningspligtige, der som led i deres virksomhed yder eller formidler lån, og banker m.v. og andre, der som led i deres erhverv modtager pantebreve med pant i fast ejendom i depot til forvaltning, skal oplyse om låntagerens identitet og de samlede renter samt reservefonds- og administrationsbidrag, som er ydet, tilskrevet eller opkrævet i kvartalet.

For så vidt angår en debtors kursgevinster opnået ved optagelse af lån udstedt til overkurs, foreslås det at udvide skattekontrollovens § 8 P, således at den, der som led i sin virksomhed yder eller formidler lån, skal foretage årlig indberetning til SKAT af de beregnede renteindtægter omfattet af forslaget til kursgevinstlovens § 22 A, jf. lovforslagets § 1, nr. 3.

3.8. Forrentning af overskydende og skyldig pensionsafkastskat

3.8.1. Gældende ret

Der findes forskellige regler for pensionsinstitutterne (f.eks. livsforsikringsselskaber og pensionskasser) og pengeinstitutter, kreditinstitutter samt kapitalpensionsfonde.

Efter gældende regler i pensionsafkastbeskatningslovens § 21, stk. 1, skal pensionsinstitutterne senest den 31. maj i året efter indkomstårets udløb sende opgørelsen over beskatningsgrundlaget, den skattepligtige del heraf og pensionsafkastskatten for indkomståret til SKAT. Pensionsinstitutterne kan dog senest den 19. februar i året efter indkomståret vælge at betale acontoskat, jf. pensionsafkastbeskatningslovens § 21.

Der beregnes efter pensionsafkastbeskatningslovens § 21 renter af forskellen mellem den beregnede endelige pensionsafkastskat og den indbetalte acontoskat for indkomståret fra den 20. februar i året efter indkomståret, til betaling sker. Renten for et indkomstår, der anvendes ved forrentning af resterende henholdsvis overskydende pensionsafkastskat i det efterfølgende år, beregnes på grundlag af et simpelt gennemsnit af den af Danmarks Nationalbank opgjorte kassekreditrente for ikkefinansielle selskaber i månederne juli, august og september i indkomståret, jf. pensionsafkastbeskatningslovens § 27, stk. 5. Renten skal offentliggøres af SKAT senest den 15. december i indkomståret.

Hvis pensionsinstituttet har en skyldig pensionsafkastskat, forrentes efter pensionsafkastbeskatningslovens § 21 forskellen med den opgjorte rente fra den 20. februar i året efter indkomståret, til betaling sker. Hvis pensionsinstituttet har overskydende pensionsafkastskat, forrentes forskellen med den opgjorte rente minus et fradrag på 3,5 procentpoint fra den 20. februar i året efter indkomståret til tilbagebetaling sker, jf. pensionsafkastbeskatningslovens § 21. Renten af overskydende skat kan dog ikke blive mindre end 0 pct. Hvis renten for indkomståret er lig med eller mindre end 3,5 pct., sker der dermed ikke forrentning af overskydende pensionsafkastskat, der tilbagebetales til pensionsinstitutterne.

Skyldig pensionsafkastskat for indkomståret 2014 forrentes med 4,1 pct. fra den 20. februar 2015, til betaling sker. Renten beregnes pr. dag. Overskydende acontoskat for indkomståret 2014 forrentes med 0,6 pct. fra den 20. februar 2015, til tilbagebetaling sker. Renten beregnes ligeledes pr. dag.

Pengeinstitutter m.v. skal efter pensionsafkastbeskatningslovens § 22, stk. 1, senest den 22. januar i året efter indkomståret sende opgørelsen over beskatningsgrundlaget, den skattepligtige del heraf og pensionsafkastskatten for indkomståret til SKAT. Pengeinstituttet m.v. skal således indbetale pensionsafkastskatten samtidig med, at det sender opgørelsen over beskatningsgrundlaget til SKAT.

Pengeinstituttet m.v. hæver pensionsafkastskatten på den skattepligtiges konto, som pensionsafkastskatten vedrører, en uge før den sidste rettidige indbetalingsdag, dvs. den 15. januar i året efter indkomståret, jf. pensionsafkastbeskatningslovens § 22, stk. 2. Af den endelige beregnede skat for indkomståret beregnes der rente fra den 8. januar til den 15. januar i året efter indkomståret. Renten svarer til den rente, som pensionsinstitutterne betaler af skyldig pensionsafkastskat, jf. ovenfor. For indkomståret 2014 sker der dermed forrentning med 4,1 pct. fra den 8. januar 2015 til den 15. januar 2015.

SKAT kontrollerer opgørelser og skatteberegninger og har mulighed for at ændre opgørelser og beregninger, som SKAT anser for urigtige. Pensionsinstitutterne har også mulighed for at ændre opgørelsen efter indgivelsen af opgørelsen til SKAT. Der anvendes samme rente for skyldig henholdsvis overskydende pensionsafkastskat, der opstår som følge af en ændret opgørelse. Beløbene skal indbetales henholdsvis tilbagebetales inden 6 uger fra afgørelsen. Der beregnes morarente, hvis skyldig pensionsafkastskat indbetales efter 6-ugers fristen.

Ved ændring af et skattebeløb, der er indbetalt i forbindelse med ophævelse af en pensionsordning og ophør af skattepligt for skattepligtige omfattet af pensionsafkastbeskatningsloven, sker der forrentning af forskelsbeløbet med satsen for skyldige skattebeløb, jf. pensionsafkastbeskatningslovens § 27, stk. 5.

Forrentningen er den samme, hvad enten forskelsbeløbet er et skyldigt eller overskydende skattebeløb. Er indbetalingen foretaget af et pensionsinstitut, sker der forrentning af forskelsbeløbet fra den 20. februar i året efter indkomståret, til betaling sker. Er indbetalingen foretaget af et pengeinstitut, et kreditinstitut eller en kapitalpensionsfond, sker der forrentning af forskelsbeløbet fra den 8. januar i året efter indkomståret, til betaling sker.

3.8.2. Lovforslaget

Forslaget indeholder to ændringer. For det første foreslås det at ændre grundlaget for forrentning af overskydende henholdsvis skyldig pensionsafkastskat. For det andet foreslås det at ændre det tidspunkt, hvorfra overskydende og skyldig skat ved ansættelsesændringer for ophævede pensionsordninger, ophør af skattepligt og ophørte pensionsinstitutter forrentes.

Den *første* ændring går ud på at ændre *rentesatserne* for overskydende og skyldig pensionsafkastskat. Ændringen er en opfølgning på den ændring af rentetillæg for afregning af selskabsskat og begrænsning af indestående på skattekontoen m.v., jf. lov nr. 998 af 30. august 2015, som har til formål at undgå, at selskaberne bruger skattesystemet som bank.

Der er ikke indikationer for, at pensionsinstitutterne bruger skattesystemet som bank ved at indbetale for store beløb i pensionsafkastskat til SKAT. Reglerne kan dog indeholde et incitament hertil.

Det foreslås derfor at ændre rentesatserne vedrørende overskydende og skyldig pensionsafkastskat med henblik på at bringe satserne bedre i overensstemmelse med de aktuelle låne- og placeringsrenter.

Satsen for overskydende pensionsafkastskat omlægges med henblik på at afspejle pensionsinstitutternes placeringsrente. Det vurderes, at CITA-referencerenten (Copenhagen Interbank Tomorrow/Next Average), som Nasdaq OMX offentliggør, i høj grad afspejler pensionsinstitutternes placeringsrente. Det foreslås at anvende den 3-måneders CITA-rente, der offentliggøres af Nasdaq OMX, for perioden 1. september – 30. november, dog maksimalt 5 pct. Den opgjorte rente kommer til at ligge tættere på den 8. januar henholdsvis den 20. februar i året efter indkomståret, der er de tidspunkter, hvorfra forrentningen sker, end tilfældet er i dag. CITA-renten benyttes bl.a. som referencerente for boliglån, virksomhedslån m.v.

Satsen for skyldig pensionsafkastskat fastsættes som den gennemsnitlige kassekreditrente for månederne juli, august og september i kalenderåret før indkomståret for ikkefinansielle selskaber som opgjort af Nationalbanken, dog maksimalt 10 pct. Det svarer til gældende ret bortset fra maksimeringen af satsen til 10 pct. Det foreslås at videreføre den periode, for hvilken renten opgøres.

Den *anden* ændring går ud på at ændre *tidspunktet* for forrentning af ansættelsesændringer af skattebeløb ved ophævelse af en pensionsordning eller ved ophør af en pensionsopsparers skattepligt, så forrentning sker tilbage til betalingsfristen.

Ændringen skal sikre, at der fremover ikke er forskel på det tidspunkt, hvorfra et ændret skattebeløb skal forrentes, når ændringen foretages *efter* sidste rettidige betalingsdag (f.eks. den 31. maj i året efter indkomståret for pensionsinstitutter), og når ændringen foretages *før* sidste rettidige betalingsdag. Denne del af lovforslaget skaber således overensstemmelse mellem forrentningstidspunkterne og sikrer dermed mere sammenhængende renteberegningsregler.

Med forslaget opnås eksempelvis, at skattepligtige, der ved en ansættelsesændring for en ophævet pensionsordning får overskydende skat, i alle tilfælde opnår forrentning fra betalingsfristen og ikke som hidtil først fra den 8. januar henholdsvis den 20. februar i året efter indkomståret.

Tilsvarende opnås i relation til ophør af et pensionsinstituts skattepligt, når ændringen foretages efter sidste rettidige betalingsdag.

For så vidt angår forrentning af et manglende skattebeløb i forbindelse med ophævelse af en pensionsordning eller ophør af skattepligt, der indbetales efter tidspunktet for indbetalingsfristen, men før sidste rettidige indbetalingsdag, foreslås der ingen ændring.

3.9. Forrentning af uudnyttet negativ pensionsafkastskat vedrørende udlodning af omtegningsbonus

3.9.1. Gældende ret

Pensionsafkastskatten omfatter to elementer, nemlig institutskat og individskat. Forenklet beskrevet betaler pensionsinstitutterne institutskat af den del af formueafkastet, der ikke tilskrives pensionsopsparerne, og pensionsopsparerne betaler individskat af den del af formueafkastet, der tilskrives deres depot.

Der gælder særlige regler for negativ institutskat, som opstår ved omtegning af et gennemsnitsrente-produkt til et markedsrenteprodukt eller et tilsvarende produkt. Den negative institutskat opgøres efter nærmere regler og forrentes i maksimalt fem år. Formålet med forrentningen er at understøtte pensionsopsparernes mulighed for at omtegne gennemsnitsrenteprodukter til markedsrenteordninger m.v.

Den rente, den uudnyttede negative institutskat forrentes med, svarer til den 5-årige rente i den diskonteringsrentekurve på den sidste hverdag i indkomståret, som Finanstilsynet offentliggør. Renten er den rente, som pensionsinstitutterne anvender ved opgørelsen af deres pensionshensættelser. Renten for indkomståret 2014 er 0,5410 pct. Da der ikke er nogen begrænsning af, hvor lav renten kan blive, kan den i princippet blive negativ.

Fra den 1. januar 2016 afløses Finanstilsynets diskonteringsrentekurve af en diskonteringsrentekurve, som Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger (EIOPA) offentliggør. Denne rente kan ligeledes i princippet blive negativ.

3.9.2. Lovforslaget

Det foreslås for det første, at forrentningen af negativ institutskat fra den 1. januar 2016 skal ske med den 5-årige rente med tillæg af volatilitetsjustering, som Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger (EIOPA) offentliggør. EIOPA's diskonteringsrentekurve er den mest retvisende afløser for Finanstilsynets diskonteringsrentekurve.

Det foreslås for det andet at indføre en bund for forrentning vedrørende uudnyttet negativ institutskat, så renten ikke kan blive mindre end 0 pct. Forslaget er udelukkende en begunstigelse af pensionsinstitutterne. Baggrunden for forslaget er, at formålet med indførelsen af ordningen om forrentning af uudnyttet negativ skat er at understøtte pensionsopsparernes mulighed for at omlægge gennemsnitsrenteordninger til markedsrenteordninger m.v. Henset hertil findes det ikke hensigtsmæssigt, at pensionsinstitutterne kan komme i en situation, hvor de får den negative institutskat, der kan fremføres til senere indkomstår, reduceret.

3.10. Præcisering af institutbeskatningen for pensionskasser m.v.

3.10.1. Gældende ret

Efter gældende regler i pensionsafkastbeskatningslovens § 7 er pensionskasser m.v. skattepligtige af indkomstårets formueafkast. Beskatningsgrundlaget korrigeres bl.a. for beløb, der overføres til beskatning hos pensionsopsparerne og for beløb, der overføres til pensionsordninger, der ikke er pensionsafkastskattepligtige.

3.10.2. Lovforslaget

Der er i pensionsbranchen stillet spørgsmål ved, om det fremgår af gældende ret, at afkast, der overføres til pensionsordninger og forsikringer oprettet i pensionskasser m.v., skal tillægges grundlaget for institutbeskatningen.

Med forslaget foreslås det præciseret, at negativt afkast, der overføres til pensionsordninger og forsikringer oprettet i pensionskasser m.v., skal tillægges grundlaget for institutbeskatningen. Det præciseres

herved, at der ikke kan opnås dobbelt fradrag for det samme negative formueafkast – én gang i instituttets beskatningsgrundlag og én gang i pensionsopsparerens beskatningsgrundlag.

3.11. Beregningsrenten for pensionsordninger med løbende ydelser og amortisationsrenten for rateopsparinger

3.11.1. Gældende ret

Efter gældende regler i pensionsbeskatningslovens § 2, stk. 2, anvendes den såkaldte nyplaceringsrente for obligationer og pantebreve som grundlag for beregning af den såkaldte amortisationsrente for ratepensioner i pengeinstitutter samt den maksimale afkastforudsætning for fastsættelsen af ydelserne i en pensionsordning med løbende udbetalinger.

En pensionsordning med løbende udbetalinger skal efter pensionsbeskatningslovens § 2, stk. 1, gå ud på at sikre pension i form af lige store løbende ydelser. Kravet om lige store ydelser er opfyldt, hvis pensionsinstituttets beregningsgrundlag på det tidspunkt, hvor udbetalingen starter, forventes at medføre lige store ydelser over hele ordningens udbetalingsperiode. Ved beregningen af ydelserne kan pensionsinstituttet benytte en rente, der maksimalt må svare til den til Finanstilsynet senest meddelte nyplaceringsrente for obligationer og pantebreve plus 1,5 procentpoint, fratrukket pensionsafkastskattesatsen efter pensionsafkastbeskatningslovens § 2. Falder den maksimale rente i udbetalingsperioden under den oprindeligt beregnede rente – fordi der meddeles en ny og lavere nyplaceringsrente – skal der beregnes nye ydelser senest med virkning for ydelser, der udbetales 3 måneder efter meddelelsen af den nye nyplaceringsrente.

Reglen sikrer, at ydelsen ikke kan beregnes med udgangspunkt i en afkastforudsætning, der overstiger, hvad der med rimelighed kan forventes af faktisk afkast i udbetalingsperioden. Var der mulighed for at anvende en urealistisk høj afkastforudsætning, ville udbetalingerne i de første år af udbetalingsforløbet markant overstige udbetalingerne i resten af forløbet. Og blev afkastforudsætningen sat ekstremt højt, ville det i grænsetilfælde kunne føre til, at størstedelen af alderspensionens værdi ville kunne blive udbetalt over ganske få år, mens den resterende lille del skulle fordeles over resten af perioden.

For så vidt angår ratepensioner i pengeinstitutter kan kontohaveren efter pensionsbeskatningslovens § 11 A, stk. 2, før rateudbetalingen indledes, vælge et udbetalingsforløb med en årlig rateudbetaling, der udgør et beløb, som ved uændret rente i hele udbetalingsperioden vil resultere i lige store årlige rater (annuitetsprincippet). Årsraten opgøres ved hvert kalenderårs begyndelse som en annuitet på grundlag af ordningens værdi på dette tidspunkt og en nærmere fastsat maksimal amortisationsrente. Den maksimale amortisationsrente beregnes på samme måde som den maksimale beregningsrente for pensionsordninger med løbende udbetalinger.

Nyplaceringsrenten er en del af de såkaldte samfundsforudsætninger for pensionsfremskrivninger, som pensionsbranchen årligt meddeler til Finanstilsynet. Hidtil har pensionsbranchen meddelt én enkelt nyplaceringsrente, men i samfundsforudsætningerne for 2015 er der udmeldt en kortsigtet rente på 2,5 pct. for 2015-2018 og en langsigtet rente på 4 pct. for 2019 og frem.

Desuden anvendes i de seneste samfundsforudsætninger udtrykket »nyplaceringsrente« ikke længere, men derimod blot udtrykket »afkast«, uden at der dermed er tilsigtet en indholdsmæssig ændring.

3.11.2. Lovforslaget

Det foreslås, at det er det langsigtede afkast af obligationer og pantebreve, der fremgår af de til Finanstilsynet senest meddelte samfundsforudsætninger for pensionsfremskrivninger, der anvendes som grundlag for beregningen af amortisationsrenten og den maksimale afkastforudsætning. Dermed fjernes eventuel usikkerhed om, hvilket beregningsgrundlag der skal anvendes.

Desuden foreslås, at der ikke skal foretages genberegning, selvom den maksimale rente i løbet af udbetalingsperioden falder under den oprindeligt beregnede rente.

3.12. Tilretning af klage- og revisionsadgangen for almindelige vurderinger for 2013/2014 og 2015/2016

3.12.1. Gældende ret

Almindelig vurdering af landets faste ejendomme finder som udgangspunkt sted hvert andet år. Ejerboliger vurderes i ulige år, og andre ejendomme (erhvervsejendomme m.v.) vurderes i lige år.

Ejendomsvurderinger kan påklages efter skatteforvaltningslovens bestemmelser herom. Klagefristen er den 1. juli i året efter vurderingsåret. Vurderingerne foretages pr. 1. oktober og offentliggøres omkring den 1. marts året efter. Klagefristen er hermed ca. 4 måneder.

Ved lov nr. 1535 af 27. december 2014 blev fristerne for at kunne klage over vurderingerne ændret, således at almindelige vurderinger for ejerboliger, som er foretaget i form af en videreførelse af 2011-vurderingen, og almindelige vurderinger for erhvervsejendomme m.v., som er foretaget i form af en videreførelse af 2012-vurderingen, kan påklages i det tidsrum, hvor det er muligt at klage over de vurderinger, der for ejerboliger vil blive foretaget pr. 1. oktober 2017 og for erhvervsejendomme m.v. pr. 1. oktober 2018.

SKAT kan desuden af egen drift foretage revision af en allerede foretaget ejendomsvurdering, som viser sig at være fejlbehæftet, jf. skatteforvaltningslovens § 33 a. Revisionsadgangen finder eksempelvis anvendelse, hvis en grundejer får medhold i en klage, og det påklagede forhold også gør sig gældende for andre ejendomme.

Som følge af videreførelsen af de almindelige vurderinger pr. 1. oktober 2011 (ejerboliger) og pr. 1. oktober 2012 (erhvervsejendomme m.v.) er fristen for revision ekstraordinært forlænget, når den varslede ændring er til gunst for borgeren, således at varsel herom skal afsendes inden henholdsvis den 1. januar 2018 (ændringer vedr. 2011-vurderingen) og den 1. januar 2019 (ændringer vedr. 2012-vurderingen), jf. vurderingslovens § 44, stk. 5, 1. pkt.

SKAT kan endvidere nedsætte senere vurderinger af den pågældende ejendom, i det omfang en revision/nedsættelse af vurderingen giver anledning hertil, jf. vurderingslovens § 44, stk. 5, 2. pkt.

Der blev ved en fejl ikke ved affattelsen af de gældende klage- og revisionsbestemmelser taget højde for, at de almindelige vurderinger i 2013/2015 (ejerboliger) og 2014/2016 (andre ejendomme) kan være foretaget i form af en videreførelse af en vurdering, der er foretaget senere end 2011/2012. Er en ejerbolig eksempelvis opført efter 2011, eller er en ejerbolig efter dette tidspunkt ændret, således at der er foretaget en årsvurdering, vil det være den nye (senere) årsvurdering, der vil blive videreført som almindelig vurdering i 2013/2015. Det samme gør sig gældende for erhvervsejendomme m.v., for så vidt angår de almindelige vurderinger i 2014/2016.

3.12.2. Lovforslaget

Der foreslås en tilretning af klage- og revisionsadgangen vedrørende ejendomsvurderinger, i perioden indtil de nye vurderinger for 2017/2018 foreligger, så klage- og revisionsadgangen for alle almindelige vurderinger for 2013/2015 (ejerboliger) og 2014/2016 (andre ejendomme) er den samme, uanset om det er 2011/2012-vurderingen, eller det er en senere årsvurdering, der er videreført.

4. Økonomiske konsekvenser for det offentlige

Det foreslås at ændre de gældende regler for fastlæggelse af rentesatserne for overskydende og skyldig pensionsafkastskat, ligesom der indføres mulighed for negativ forrentning ved tilbagebetaling af overskydende acontoskat.

Herved vil rentesatserne i højere grad afspejle pensionsinstitutternes alternative låne- og placeringsrente

med henblik på at reducere pensionsinstitutternes incitament til at indbetale for meget aconto i pensionsafkastskat i perioder med negativ rente i pengemarkedet.

Der er ikke indikationer for, at pensionsinstitutterne hidtil har udnyttet de gældende regler for fastlæggelse af rentesatser til at bruge skattesystemet som bank ved at indbetale for store acontobeløb i pensionsafkastskat til SKAT. Lovforslaget skønnes derfor ikke at medføre umiddelbare provenumæssige konsekvenser.

Lovforslaget vil til gengæld modvirke et potentielt fremtidigt utilsigtet mindreprovenu som følge af, at rentesatserne for overskydende og skyldig pensionsafkastskat afviger fra pensionsinstitutternes alternative låne- og placeringsrente.

Justeringen af værnsreglerne om lån udstedt til overkurs, vederlag for vedhængende renter på fordringer og erhvervelse af fordringer for lånte midler modvirker ligeledes et potentielt fremtidigt utilsigtet mindreprovenu.

Med lovforslaget ændres reglerne for beskatning af kursgevinster opnået ved optagelse af obligationslån baseret på obligationer udstedt til overkurs, så beskatningen ikke sker på tidspunktet for låneoptagelsen, men i stedet sker løbende over lånets eller obligationernes løbetid. Forslaget vil i begrænset omfang medføre en udskydelse af beskatningen og dermed et mindre rentetab for staten.

Herudover indeholder lovforslaget forskellige ændringer og præciseringer, der skal gøre skattesystemet robust overfor eventuelle perioder med negative renter, hvilke vurderes ikke at have provenumæssige konsekvenser.

5. Administrative konsekvenser for det offentlige

Lovforslaget medfører engangsomkostninger på ca. 1 mio. kr. til IT-udvikling af personskaftesystemerne, således at systemerne tager højde for, at renterne kan være negative. Omkostningerne forventes ligeligt fordelt over 2015 og 2016. Herudover medfører lovforslaget udgifter på ca. 0,3 mio. kr. til udstilling af ny data i forbindelse med den foreslåede bestemmelse i kursgevinstlovens § 22 A. Udgifterne hertil forventes afholdt i 2016.

Lovforslaget medfører, at der i renteberegninger og vejledninger til systemet for pensionsafkastskat skal ske ændringer. Udgiften til systemtilretning skønnes at indebære engangsomkostninger på op til ca. 2 mio. kr.

Lovforslaget skønnes således samlet set at indebære engangsomkostninger på op til 3,3 mio. kr.

6. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet

Lovforslaget forventes ikke at have økonomiske konsekvenser for erhvervslivet. Forslaget vedrørende forrentning af overskydende og skyldig pensionsafkastskat forventes dog at øge pensionsinstitutternes fokus på at foretage korrekte acointndbetalinger i forhold til den endelige pensionsafkastskat.

7. Administrative konsekvenser for erhvervslivet

Forslaget indebærer, at der vil påhvile banker og andre indberetningspligtige samme indberetningspligter i tilfælde af negative renter, som der påhviler dem ved positive renter. Der vil altså ikke være tale om større administrative byrder, end der i dag allerede gælder for positive renter.

Derudover åbner forslaget op for, at realkreditinstitutter m.v. får bedre mulighed for at udstede lån med rentegulv. Dette kan medføre, at det bliver lettere for institutterne m.v. at håndtere negative renter. Der vil dog i så fald skulle ske en løbende indberetning af de beregnede renter i tilknytning hertil.

Loven medfører dog en mindre omstillingsbyrde for de indberetningspligtige, som primært skyldes, at indberetningssystemerne generelt ikke har været indrettet på at håndtere negative renter.

Lovforslaget har ikke herudover erhvervsadministrative konsekvenser.

Erhvervsstyrelsens Team Effektiv Regulering (TER) har haft et udkast til lovforslaget i høring og har bemærket, at lovforslaget medfører administrative byrder for erhvervslivet, som også anført ovenfor.

TER vurderer, at de løbende administrative byrder består i, at det tydeliggøres, at der påhviler banker og andre indberetningspligtige de samme indberetningspligter i tilfælde med negativ rente som i tilfælde med positiv rente. En situation med negativ rente er ifølge en rapport fra arbejdsgruppen om negative renter på realkreditlån »et højest usædvanligt fænomen«. Dette betyder, at indberetningspligten for negative renter vil blive aktuel relativt sjældent, og indberetningerne i den forbindelse vil i øvrigt være af samme karakter som dem, der gælder for positive renter.

Derudover anfører TER, at der ligeledes vil være administrative omstillingsbyrder forbundet med forslaget. Omstillingsbyrderne består i, at systemerne i banker, realkreditinstitutter og hos andre indberetningspligtige vil skulle omstilles til at kunne håndtere negative renter. Det er usikkert, hvor kompliceret og dermed omkostningsfuldt dette vil være, da det bl.a. afhænger af, om det enkelte system i forvejen er indrettet, så omstillingen funktionelt ville kunne implementeres relativt simpelt.

TER vurderer, at de administrative byrder ikke overstiger 4 mio. kr. på samfundsniveau årligt.

Erhvervsstyrelsen har fastsat en bagatelgrænse på 4 mio. kr. for, om der skal foretages en yderligere kvantificering af de erhvervsøkonomiske konsekvenser. Idet lovforslagets administrative konsekvenser er vurderet til under 4 mio. kr., er disse ikke væsentlige, og der foretages ikke yderligere vurderinger.

8. Administrative konsekvenser for borgerne

Forslaget vurderes ikke at have administrative konsekvenser for borgerne.

9. Miljømæssige konsekvenser

Forslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

10. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

11. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Inden fremsættelsen har et udkast til lovforslaget i perioden 18. september - 16. oktober 2015 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

Advokatsamfundet, Akademikerne, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, ATP, Business Danmark, Børsmæglerforeningen, CEPOS, Cevea, Danmarks Rederiforening, Danmarks Skibskreditfond, Danmarks Statistik, Dansk Aktionærforening, Dansk Ejendomsmæglerforening, Dansk Erhverv, Dansk Landbrugsrådgivning, Danske Advokater, Danske Boligadvokater, Den Danske Fondsmæglerforening, Den Danske Skatteborgerforening, DI, DVCA, Ejendomsforeningen Danmark, Ejerlejlighedernes Landsforening, Erhvervsstyrelsen – Team Effektiv Regulering, Finans og Leasing, Finansrådet, Finanstilsynet, Foreningen Danske Revisorer, Forsikring & Pension, FSR - danske revisorer, FTF, Grundejernes Landsforening, InvesteringsFondsBranchen, Kraka, Landbrug & Fødevarer, Landsforeningen for Bæredygtigt Landbrug, Landsskatteretten, Ledernes Hovedorganisation, LO, Lokale Pengeinstitutter, Lønmodtagernes Dyrtidsfond, Nasdaq OMX Copenhagen A/S, Nationalbanken, Parcelhusejernes Landsorganisation, Realkreditforeningen, Realkreditrådet, Retssikkerhedssekretariatet, SEGES, Skatteankestyrelsen, SRF Skattefaglig Forening, Ældresagen.

Dele af lovforslaget har ikke tidligere været i høring, og lovforslaget sendes derfor i høring samtidig med fremsættelsen med frist den 13. november 2015, for så vidt angår disse dele. Det drejer sig for det første om justeringen af værnsreglen om lån stiftet til overkurs, så værnsreglen også omfatter overkurs opstået ved refinansiering (lovforslagets § 1, nr. 1 og 2). For det andet drejer det sig om tilføjelserne til værnsreglerne i ligningslovens § 5 C, stk. 3, og § 5 F om rentefradrag, i tilfælde hvor nogle modsva-

rende renteindtægter m.v. ikke kan beskattes som følge af en dobbeltbeskatningsoverenskomst, så disse værnsregler også er robuste over for negative renter (lovforslagets § 2, nr. 5-7). For det tredje drejer det sig om, at negativt formueafkast skal tillægges grundlaget for institutbeskatningen (lovforslagets § 3, nr. 2). Endeligt drejer det sig om tilretningen af klage- og revisionsadgangen for visse ejendomsvurderinger (lovforslagets § 7).

12. Sammenfattende skema

Samlet vurdering af konsekvenser af lovforslaget

	Positive konsekvenser/ mindre udgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Økonomiske konsekvenser for det offentlige	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for det offentlige	Ingen	Samlet set medfører lovforslaget engangsomkostninger til systemtilretninger på op til ca. 3,3 mio. kr.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Forslaget medfører en mindre omstillingsbyrde for de indberetningspligtige, som primært skyldes, at indberetningssystemerne generelt ikke har været indrettet på at håndtere negative renter.
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1 og 2

Efter kursgevinstlovens § 22, stk. 1, skal en debitor beskattes af gevinst på gæld, hvis fordringens værdi på tidspunktet for debtors påtagelse af gælden overstiger det beløb, som debitor skal indfri. Overtagelse af gæld, der er stiftet til overkurs, betragtes som stiftelse af ny gæld.

Det foreslås, at værnsreglen i kursgevinstlovens § 22, stk. 1, udvides, så den også finder anvendelse, når overkursen opstår ved en refinansiering af et lån.

Visse lån, herunder særligt variabelt forrentede obligationslån, finansieres ved obligationer, som har en

kortere løbetid end selve lånets løbetid. Ved obligationernes udløb sker der en forudbestemt refinansiering af lånet ved hjælp af udstedelse af nye obligationer. Hvis salget af de nye obligationer sker til en højere kurs end pari, vil låntager, afhængigt af vilkårene i låneaftalen, f.eks. kunne få udbetalt denne overkurs eller få nedbragt restgælden på lånet med overkursen. Overkursen vil i så fald være modsvaret af, at renten på lånet overstiger markedsrenten.

Med forslaget vil overkursen, dvs. forskellen mellem værdien af långivers fordring mod låntager umiddelbart efter refinansieringen og det beløb, som debitor skal indfri, være skattepligtig for låntager. Dette gælder også, selvom der ikke ved stiftelsen opstod en skattepligtig overkurs.

Forslaget sikrer, at den kursgevinst, som låntager opnår ved overkursen, er skattepligtig for en låntager, der ikke generelt skal medregne gevinst og tab på gæld ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, mens den højere rente, som låntageren skal betale, i forhold til hvis lånet var udstedt til pari, er fradragsberettiget for låntager. Det tab, som långiver konstaterer ved indfrielsen (svarende til låntagers gevinst), er fradragsberettiget for långivere, der generelt skal medregne gevinst og tab på fordringer ved indkomstopgørelsen.

Reglen forudsætter, at der er tale om samme lån i skatteretlig forstand. Udvidelsen gælder således kun refinansieringer, der sker i henhold til forud fastsatte vilkår i låneaftalen. Hvis der sker væsentlige ændringer i lånevilkårene, vil det som udgangspunkt skattemæssigt blive anset for at være en indfrielse af det gamle lån ved optagelse af et nyt lån.

Til nr. 3

Det foreslås, at debitor for obligationslån med et rentegulv på 0 pct., som er udstedt til overkurs, i visse tilfælde skal beskattes løbende af en beregnet renteindtægt. Reglen er en undtagelse til den gældende regel i kursgevinstlovens § 22, stk. 1, hvorefter debitor beskattes på stiftelsestidspunktet af den kursgevinst, som debitor har opnået som følge af, at fordringens værdi på stiftelsestidspunktet overstiger det beløb, som debitor skal indfri.

Debitor skal hvert indkomstår medregne en renteindtægt, svarende til, at gevinsten i stedet udgjorde en fast negativ rente på lånet i perioden fra lånets stiftelse til det førstkommande tidspunkt af enten obligationernes udløb eller lånets udløb. Beskatningen skal således ses som en skattemæssig korrektion af overkursen, der tilfalder debitor som følge af rentegulvet, og sikrer en mere ensartet beskatning af lån henholdsvis med og uden rentegulv.

En række betingelser skal efter *stk. 1* være opfyldt, for at beskatning kan ske efter den foreslåede regel.

Det er for det første en betingelse, at lånet er ydet af et selskab, en person eller et dødsbo, der driver næringsvirksomhed ved finansiering, med sikkerhed i fast ejendom eller skibe.

For det andet er det en betingelse, at lånet er inkonverterbart, dvs. at lånet ikke kan indfris til kurs 100. Dette skyldes, at låntager i modsat fald vil kunne realisere hele gevinsten ved ekstraordinær indfrielse til kurs 100.

Lånet skal endvidere være direkte baseret på obligationer optaget til handel på et reguleret marked. Kravet om, at lånet skal være direkte baseret på obligationer optaget til handel på et reguleret marked, skyldes, at beskatningen er afhængig af de bagvedliggende obligationers løbetid. Det er derfor nødvendigt, at der er en direkte sammenhæng mellem lånet og de udstedte obligationer, således at den relevante obligationsløbetid kan fastslås. I modsat fald finder reglen ikke anvendelse.

Baggrunden for, at obligationerne skal være optaget til handel på et reguleret marked, er, at fastlæggelsen af overkurs og rente tilsammen skal afspejle den effektive markedsrente på kapitalmarkederne.

Den tredje betingelse er, at lånets pålydende rente ved stiftelsen udgør 0 pct. Betingelsen er en følge af, at bestemmelsen er målrettet situationer med en negativ markedsrente. Hvis denne betingelse ikke er

opfyldt, vil en eventuel skattepligtig overkurs alternativt kunne undgås eller reduceres ved at reducere den pålydende rente på lånet.

For det fjerde er det en betingelse, at lånets rente ikke i lånets løbetid kan blive mindre end 0 pct., dvs. at lånevilkårene indeholder en betingelse om et rentegulv på 0 pct.

Er betingelserne i stk. 1 opfyldt, skal debitor ifølge *stk. 2* for hvert indkomstår fra stiftelsestidspunktet indtil debtors fuldstændige frigørelse fra gælden medregne en renteindtægt som nævnt ovenfor ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

Fastsættelsen af den skattepligtige renteindtægt for de enkelte indkomstår sker på stiftelsestidspunktet og skal anses for gældende i hele perioden, indtil debitor bliver frigjort fra gælden, uanset om renten på debtors lån efterfølgende ændres eller tilpasses inden for denne periode.

Beregningen af beskatningen sker ud fra den afdragsprofil, der er aftalt mellem långiver og låntager ved stiftelsen. Hvis obligationernes løbetid er kortere end lånets løbetid, vil beskatningen ske over obligationernes løbetid og ikke over lånets løbetid. For et 30-årigt variabelt forrentet obligationslån betyder det f.eks., at beskatning sker inden for en treårig periode, hvis obligationerne bag lånet udskiftes efter tre år.

Hvis låntager på stiftelsestidspunktet har aftalt med långiver, at der ikke skal afdrages på gælden i en bestemt periode, foretages skyggelånsberegningen med denne forudsætning. Det er en betingelse, at der på stiftelsestidspunktet er tale om en bindende aftale om afdragsfrihed mellem låntager og långiver.

For lån, hvor låntager har mulighed for i perioder at vælge afdragsfrihed, forudsættes ved beregningen, at afdragsfriheden ikke anvendes. En mulighed for afdragsfrihed foreligger, hvis låntager frit eller under visse nærmere betingelser senere kan vælge ikke at afdrage i en eller flere perioder. I den skematiske skyggelånsberegning, der foretages på stiftelsestidspunktet, indregnes altså ikke sådanne eventuelle fremtidige valg af afdragsfrihed. Dette medfører, at en større andel af de beregnede renteindtægter beskattes i den første del af lånets løbetid, men samlet set vil nutidsværdien af de renteindtægter, der beskattes over lånets eller obligationernes løbetid, fortsat svare til overkursen ved stiftelsen.

Hvis debitor fuldstændig frigøres fra gælden, f.eks. fordi debitor indfrier lånet eller en anden debitor overtager restgælden, bortfalder pligten til at medregne en skattepligtig renteindtægt efter bestemmelsen fra og med indkomståret efter indfrielsesåret. Bortfald af beskatningen skal ses i sammenhæng med, at reglen kun finder anvendelse for inkonverterbare lån, og at debitor ved indfrielsen anses for at have givet afkald på den resterende del af gevinsten. For det indkomstår, hvori frigørelsen finder sted, skal der medregnes en forholdsmæssig renteindtægt svarende til perioden fra indkomstårets start og frem til frigørelsestidspunktet.

Ordinære og ekstraordinære afdrag på gælden medfører ikke, at debitor bliver frigjort fra gælden, og debitor vil derfor forsat skulle medregne en skattepligtig renteindtægt baseret på den afdragsprofil, der blev aftalt mellem långiver og låntager på stiftelsestidspunktet. Det forenkler de administrative byrder for både institutterne og SKAT, at der ikke skal foretages en omberegning af beskatningen, hvis låntager foretager afdrag inden for beskatningsperioden. Den forudberegnete beskatning anvendes altså i sådanne tilfælde uændret.

Den foreslåede regel finder tilsvarende anvendelse, hvis lånet refinansieres i lånets løbetid eller en ny debitor i forbindelse med en overtagelse af lånet opnår en skattepligtig kursgevinst som nævnt i kursgevinstlovens § 22, stk. 1. Det er her forholdene på refinansierings- eller overtagelsestidspunktet, som afgør, om § 22 A finder anvendelse, jf. § 22 A, stk. 1. Den beregnede renteindtægt efter stk. 2 fastsættes da på baggrund af overkursen på refinansierings- eller overtagelsestidspunktet.

Uanset om overkursen opstår ved stiftelsen eller en refinansiering eller gældsovertagelse, er det nødvendigt for at kunne opføre beskatningen, at der opstilles et såkaldt »skyggelån« med samme effektive rente, der danner grundlag for beskatningen.

Eksempel

En låntager optager primo år 1 et 30-årigt variabelt forrentet obligationslån med afdragsfrihed i de første 5 år. Lånet har et rentegulv på 0 pct. Lånets rente fastsættes for overskuelighedens skyld en gang om året, og lånet refinansieres efter 5 år.

På stiftelsestidspunktet er markedsrenten for et tilsvarende parilån uden rentegulv -1 pct., og det forventes på stiftelsestidspunktet, at dette renteniveau vil fortsætte i de kommende 5 år. Lånet med rentegulv optages derfor til en kurs på ca. 105,2. Hvis låntager optager et lån med en pålydende værdi på 1 mio. kr., modtager låntager på stiftelsestidspunktet en samlet kursgevinst på ca. 51.500 kr. Låntager vil som følge heraf i de første 5 år skulle medregne en årlig skattepligtig renteindtægt på 10.000 kr., jf. tabellen nedenfor.

Mod forventning bliver renten i år 2-4 positiv, og låntager har derfor renteudgifter på lånet i de pågældende år. Renteudgifterne er fradragsberettigede og er omfattet af de almindelige indberetningsregler. Ændringen i renten medfører ikke genberegning eller ændringer i opgørelsen efter § 22 A af de skattepligtige negative renter på lånet. Låntager bliver derfor fortsat beskattet af de beregnede renteindtægter på 10.000 kr. årligt som opgjort ved lånets optagelse, og renteindtægterne er også fortsat omfattet af den foreslåede indberetningspligt, jf. lovforslagets § 5, nr. 4.

Efter 5 år refinansieres lånet, og afdragsfriheden ophører. På refinansieringstidspunktet er markedsrenten for et tilsvarende parilån uden rentegulv igen -1 pct., og det forventes igen, at dette renteniveau vil fortsætte i de kommende 5 år. Lånet med rentegulv refinansieres derfor til en kurs på ca. 104,8, hvorved låntager modtager en kursgevinst på ca. 47.400 kr. Kursgevinsten udbetales kontant til låntager. Låntager vil som følge af den opnåede kursgevinst i de følgende 5 år skulle medregne en årlig skattepligtig renteindtægt, som vist i tabellen nedenfor. Som forventet forbliver renten negativ i år 6-10, og låntager har derfor ingen renteudgifter på lånet i disse år.

I tabellen er vist en forsimplet opstilling af lån samt skyggelån for de første 10 år af lånets løbetid.

		Forventet afdragsprofil ved optagelse/refinansiering (t kr.)		Overkurslån med rentegulv (t kr.)	Beskatning (t kr.)	
År	Faktisk kuponrente	Afdrag	Restgæld	Overkurs til beskatning	Skattepligtige negative renter på skyggelån	Fradragsberetti- gede renteud- gifter på over- kurslån
1	0,0	0,0	1.000,0	51,5	10,0	0,0
2	0,1	0,0	1.000,0	0,0	10,0	1,0
3	0,2	0,0	1.000,0	0,0	10,0	2,0
4	0,1	0,0	1.000,0	0,0	10,0	1,0
5	0,0	0,0	1.000,0	0,0	10,0	0,0
I alt		0,0		51,5	50,0	
Nutidsværdi*				51,5	51,5	
6	0,0	40,0	960,0	47,4	10,0	0,0
7	0,0	40,0	920,0	0,0	9,6	0,0
8	0,0	40,0	880,0	0,0	9,2	0,0

9	0,0	40,0	840,0	0,0	8,8	0,0
10	0,0	40,0	800,0	0,0	8,4	0,0
I alt		200,0		47,4	46,0	
Nutidsværdi*				47,4	47,4	

* Svarer til overkursen i det optagede lån med rentegulv

Reglen bliver kun aktuel, hvis der er et negativt renteniveau på markedet på stiftelses- eller refinansieringstidspunktet. Det er de faktisk beregnede renter, og ikke nutidsværdien heraf, der skal medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst for låntager, da renterne beskattes løbende henover løbetiden og ikke på stiftelsestidspunktet.

I tilfælde af debtors dødsfald følger beskatningen de sædvanlige regler i dødsboskatteloven. Det betyder bl.a., at et dødsbo ikke skal beskattes af renteindtægten, hvis dødsboet er fritaget for at betale indkomstskat i boperioden, jf. dødsboskattelovens § 6.

Hvis debtors skattepligt til Danmark ophører, beskattes debitor indtil tidspunktet for skattepligtens ophør.

Hvis den skattepligtige renteindtægt efter stk. 2 ikke indberettes efter skattekontrollovens § 8 P, kan debitor efter *stk.* 3 vælge, at beskatningen af gevinsten omfattet af stk. 1 i stedet skal ske efter § 22, stk. 1. Valg af beskatning efter § 22, stk. 1, betyder, at beskatning af hele overkursen i stedet sker på tidspunktet for lånets optagelse.

Valgmuligheden skal sikre, at debitorer, som f.eks. optager lån i udlandet, tilgodeses, og således kan fravælge de administrative byrder, som er forbundet med at foretage beregninger efter § 22 A. Det samme gælder, såfremt den indberetningspligtige, trods indberetningspligten, ikke har indberettet. I så fald kan debitor altså fravælge beregningen af renteindtægten efter § 22 A, stk. 2, og i stedet blot selvangive kursgevinsten efter § 22, stk. 1. Hvis debitor fastholder beskatningen efter § 22 A, skal debitor selv selvangive den skattepligtige renteindtægt opgjort efter § 22 A, stk. 2.

Hvis debitor ønsker, at beskatningen skal ske efter kursgevinstlovens § 22, stk. 1, skal debitor på selvangivelsen for det indkomstår, hvori gevinsten realiseres efter § 22, stk. 1, medregne hele gevinsten som en skattepligtig kursgevinst og ikke som en renteindtægt efter § 22 A. De almindelige regler om genoptagelse og selvangivelsesomvalg finder anvendelse, hvis der f.eks. efterfølgende sker indberetning, eller debitor senere ønsker at ændre valget af beskatningsmåden.

Til § 2

Til nr. 1

Ligningslovens § 5 indeholder de grundlæggende principper for periodisering af renter. Bestemmelsen fastsætter bl.a., at for personer skal renteudgifter i et gældsforhold som udgangspunkt fratrækkes i det indkomstår, hvor renten forfalder til betaling.

Det foreslås, at ligningslovens § 5, stk. 1, præciseres, så det fremgår, at renteudgifter er omfattet af bestemmelsen, uanset om renteudgiften er udslag af en positiv eller negativ rente, og dermed om renteudgiften konkret påhviler debitor eller kreditor. Dvs. såvel positive som negative renter periodiseres efter bestemmelsen.

Til nr. 2-4

Ligningslovens § 5 C hjemler beskatning, henholdsvis fradragsret, for vederlag for vedhængende

eller godskrevne renter i det indkomstår, som handlen afvikles i. De renter, som svarer til vederlaget, medregnes derimod på forfaldstidspunktet.

Hidtil har bestemmelsen alene reguleret de såkaldte handelsrenter i forbindelse med overdragelse af rentebærende fordringer og ikke handelsrenter i forbindelse med overdragelse af gæld, f.eks. refusionsrenter i forbindelse med overdragelse af fast ejendom. Vederlag betalt for vedhængende eller godskrevne renter ved overdragelse af gæld har derfor hidtil først kunnet fradrages i det indkomstår, hvor de renter, som svarede til vederlaget, forfaldt til betaling.

Det foreslås i *nr. 2* at udvide anvendelsesområdet for ligningslovens § 5 C om overdragelse af rentebærende fordringer, så reglen generelt omfatter overdragelse af vedhængende eller godskrevne renter i et gældsforhold. Dette gælder, uanset om der er tale om overdragelse af en fordring eller om overdragelse af gæld, og uanset om der er tale om positive eller negative renter. Bestemmelsen gælder endvidere, uanset om renterne betales, tilskrives eller modregnes i restgælden el. lign.

Det foreslås således at udvide ligningslovens § 5 C, så bestemmelsen generelt omfatter vederlag for vedhængende eller godskrevne renter i forbindelse med overdragelse af rentebærende fordringer eller gæld. Dermed forenkles reglerne, idet det i alle tilfælde er samme principper, som skal anvendes.

Forslaget indebærer, at modtageren af et vederlag for vedhængende eller godskrevne renter skal beskattes heraf, mens betaleren har fradrag for betalingen. Vederlaget medregnes, henholdsvis fradrages, jf. *nr. 3*, i det indkomstår, som handlen afvikles i. De renter, som svarer til vederlaget, medregnes, henholdsvis fradrages, ved indkomstopgørelsen i det indkomstår, hvori de forfalder til betaling.

Det foreslås endvidere i *nr. 4* at ændre bestemmelsen, således at bestemmelsen også omfatter vederlag for provisioner og præmier m.v. omfattet af ligningslovens § 8, stk. 3, litra a og b. Dette skal ses i lyset af, at ligningslovens § 5 C foreslås udvidet til også at omfatte overdragelse af gæld. Forslaget medfører, at vederlag for finansieringsudgifter omfattet af ligningslovens § 8, stk. 3, litra a og b, skal behandles på tilsvarende måde som vederlag for vedhængende eller godskrevne renter.

Ændringen indebærer ikke en udvidelse af de grundlæggende betingelser for fradragsret for renter eller finansieringsudgifter omfattet af ligningslovens § 8, stk. 3, litra a og b. Det er således bl.a. fortsat en grundlæggende forudsætning for, at et vederlag er omfattet af bestemmelsen, at der er tale om et vederlag for overdragelse af en i øvrigt fradragsberettiget rente eller udgift i skattemæssig forstand.

Til *nr. 5* og *6*

Ligningslovens § 5 C, stk. 3, begrænser fradragsretten for en betaling for vedhængende renter i forbindelse med erhvervelse af en rentebærende fordring, hvis renteindtægterne eller gevinsterne på fordringen ikke kan beskattes som følge af en dobbeltbeskatningsoverenskomst. Det foreslås at udvide denne værnsregel.

Forslaget indebærer, jf. *nr. 5*, at der heller ikke er fradrag for en betaling for vedhængende renter i forbindelse med et debitorskifte i et gældsforhold, hvis renteindtægterne eller gevinsterne på gælden ikke kan beskattes som følge af en dobbeltbeskatningsoverenskomst.

Derudover foreslås det i *nr. 6*, at provisioner og præmier m.v. omfattet af ligningslovens § 8, stk. 3, litra a og b, heller ikke kan fradrages, hvis renteindtægter eller gevinster omfattet af kursgevinstloven som følge af en dobbeltbeskatningsoverenskomst ikke skal medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Denne udvidelse skal ses i sammenhæng med de udvidelser af ligningslovens § 5 C, som i øvrigt er foreslået, jf. bemærkningerne til lovforslagets § 2, *nr. 2-4*.

Ligningslovens § 5 C, stk. 3, blev indsat ved lov *nr. 1121* af 21. december 1994, med henblik på at imødegå muligheden for opnåelse af fradrag ved udnyttelse af dobbeltbeskatningssaftaler. Forslaget gør værnsreglen robust over for situationer med negative renter.

Til nr. 7

Ligningslovens § 5 F begrænser fradragsretten for renteudgifter, kurstab m.v. vedrørende lån, som er anvendt til at erhverve en fordring, hvis renteindtægter eller gevinster omfattes af kursgevinstloven som følge af en dobbeltbeskatningsoverenskomst ikke skal medregnes ved indkomstopgørelsen.

Det foreslås at udvide bestemmelsen, således at den også omfatter negative renter. Forslaget indebærer, at der ikke er fradrag for renteudgifter m.v. på en fordring, hvis renteindtægterne eller gevinsterne på gælden ikke skal medregnes ved indkomstopgørelsen som følge af en dobbeltbeskatningsoverenskomst.

Eksempel

En skattepligtig person optager et stående lån i udlandet på 1 mio. kr. og benytter låneprovenuet til at erhverve en tilsvarende dansk fordring. På stiftelsestidspunktet er markedsrenten negativ, og såvel lånet som fordringen har derfor en negativ pålydende rente på -1 pct.

Personen vil herefter modtage en årlig renteindtægt på lånet på 10.000 kr., som modsvares af en renteudgift på 10.000 kr. på fordringen. Personens nettoindkomst som følge af arrangementet er derfor 0.

Da lånet er optaget i udlandet, vil beskatningen heraf kunne være reguleret i en eventuel dobbeltbeskatningsaftale indgået mellem Danmark og det land, som långiver er hjemmehørende i. Hvis en sådan dobbeltbeskatningsaftale indebærer, at Danmark ikke kan beskatte låntagers renteindtægter på lånet, vil personen umiddelbart samlet set skattemæssigt have et årligt rentefradrag på 10.000 kr., selv om nettoresultatet er nul.

For at undgå risikoen for en sådan asymmetrisk beskatning indebærer forslaget, at renteudgifterne i et sådan tilfælde ikke er fradragsberettigede, da de tilsvarende renteindtægter heller ikke er skattepligtige.

Ligningslovens § 5 F blev indsat ved lov nr. 1121 af 21. december 1994, der afskaffede muligheden for opnåelse af fradrag ved udnyttelse af dobbeltbeskatningsaftaler. Forslaget gør værnsreglen robust over for situationer med negative renter.

Til nr. 8 og 9

Den gældende bestemmelse i ligningslovens § 6 B fastsætter fradragsret for visse rentelignende betalinger på ansvarlig kapital m.v. inden for den finansielle sektor.

Det præciseres med forslagens § 2, nr. 8, at ligningslovens § 6 B finder anvendelse, uanset om der er tale om positive eller negative renter.

Det foreslås derudover, jf. nr. 9, at sammenskrive stk. 1 og stk. 2 i ligningslovens § 6 B, således at bestemmelsen omhandler renter generelt. Ligningslovens § 6 B sidestiller dermed skattemæssigt rentelignende betalinger på ansvarlig kapital m.v. inden for den finansielle sektor med renter. Der er således f.eks. fradragsret for betalingerne for debitor. Dette gælder, selv om betalingerne ikke forfalder på et forud aftalt tidspunkt, og uanset at debitor i visse tilfælde kan beslutte, at forrentningen bortfalder.

Til nr. 10

Efter ligningslovens § 16 C skal visse investeringsinstitutter opgøre en minimumsindkomst i henhold til reglerne i stk. 4-6.

Det foreslås, at investeringsinstitutter, der opgør en minimumsindkomst, og som er omfattet af ligningslovens § 16 C, kan fradrage eventuelle renteudgifter på fordringer ved opgørelse af minimumsindkomsten. Dvs. fradragsret for de renteudgifter, som investeringsinstitutter måtte have i egenskab af obligationsinvestor som følge af, at obligationen har en negativ rente.

Negative renter på obligationsinvesteringer, samt øvrige fordringer der er omfattet af kursgevinstlovens

§ 14, stk. 1, herunder bankindsud, foreslås således sidestillet med andre former for negativt afkast på fordringer i form af kurstab, som kan trækkes fra ved opgørelsen af minimumsindkomsten.

Forslaget indebærer derimod ikke, at der er fradragsret for andre renteudgifter. Der vil dermed fortsat ikke være fradragsret for eventuelle renteudgifter, som investeringsinstitutterne måtte have i egenskab af debitor.

Til § 3

Til nr. 1

Forslaget er en konsekvens af den foreslåede bestemmelse i pensionsafkastbeskatningslovens § 7, stk. 3, jf. lovforslagets § 3, nr. 2.

Til nr. 2

Efter gældende regler i pensionsafkastbeskatningslovens § 7, stk. 1, skal pensionskasser m.v. medregne alle former for formueafkast til beskatningsgrundlaget. Et formueafkast kan både være positivt og negativt. Af pensionsafkastbeskatningslovens § 7, stk. 2, fremgår det, at der ved opgørelsen af beskatningsgrundlaget bl.a. er fradrag for beløb, der overføres til beskatning hos pensionsopsparerne.

Fradraget efter pensionsafkastbeskatningslovens § 7, stk. 2, har det sigte, at den samlede pensionsafkastskat, der betales af en pensionskasse m.v. efter pensionsafkastbeskatningslovens § 7 og af pensionsopsparerne efter pensionsafkastbeskatningslovens § 4 eller § 4 a under ét skal svare nogenlunde til den skat pensionskasserne m.v. betalte under de dagældende regler før 2010, hvor det samlede formueafkast udelukkende blev institutbeskattet hos pensionskassen m.v.

Såfremt der overføres et positivt beløb til pensionsopsparerne medfører bestemmelsen, at institutskatten formindskes, idet det positive beløb fratrækkes, jf. pensionsafkastbeskatningslovens § 7, stk. 2, således at der ikke reelt sker dobbeltbeskatning af det samme formueafkast – én gang hos pensionskassen m.v. og én gang hos pensionsopsparerne. Såfremt der overføres et negativt beløb til pensionsopsparerne (f.eks. hvis der overføres et negativt formueafkast til markedsrenteprodukter), medfører bestemmelsen, at institutskatten gøres større, idet det negative beløb, der overføres til opsparerne, tillægges institutbeskatningen efter pensionsafkastbeskatningslovens § 7, stk. 2, således at der ikke reelt sker dobbelt fradrag af det samme negative formueafkast. Dette fremgår også af SKATs Juridiske Vejledning 2015-2 afsnit C.G.2.5.2.

Den skattemæssige behandling af negativt formueafkast, der overføres til pensionsopsparerne, fremgår ikke med den ønskede tydelighed af gældende regler. For at undgå usikkerhed herom foreslås det derfor i pensionsafkastbeskatningslovens § 7, stk. 4, præciseret, at ved opgørelsen af beskatningsgrundlaget tillægges negativt formueafkast, der overføres til pensionsordninger og forsikringer. Det betyder, at negativt afkast, der overføres til pensionsopsparerne, og dermed nedsætter deres beskatningsgrundlag, skal tillægges pensionskassens beskatningsgrundlag, således at pensionskassen m.v. ikke opnår et fradrag for det samme negative formueafkast.

Til nr. 3

Efter pensionsafkastbeskatningslovens § 17, stk. 6, fører pensionsinstitutterne en særlig konto for den uudnyttede negative skat, der kan henføres til udlodning af omtegningsbonus som følge af omtegnning af en gennemsnitsrenteordning til en markedsrenteordning eller en anden pensionsordning, der stort set svarer hertil. Den uudnyttede negative institutskat forrentes med en rente, der svarer til den 5-årige rente i den diskonteringsrentekurve på den sidste hverdag i indkomståret, som Finanstilsynet offentliggør.

Fra og med den 1. januar 2016 skal forsikringsselskaberne anvende den diskonteringsrentekurve, som Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger (EIOPA) offentliggør. Diskonteringsrentekurven, der offentliggøres af EIOPA, er gældende fra den 1. januar

2016. Denne diskonteringsrentekurve er den mest retvisende afløser for den diskonteringsrentekurve, som Finanstilsynet offentliggør.

EIOPA's diskonteringsrentekurve består af flere komponenter, herunder en basisdiskonteringsrentekurve for Danmark. Forsikringsselskaberne m.v. har yderligere mulighed for at ansøge Finanstilsynet om at anvende en såkaldt volatilitetsjustering. Volatilitetsjusteringen er et tillæg til basisdiskonteringsrentekurven. Volatilitetsjusteringen skal sikre, at nutidsværdien af de forsikringsmæssige hensættelser opgøres under hensyntagen til de aktiver, som danske forsikringsselskaber ejer. Formålet med at anvende volatilitetsjusteringen er, at forsikringsselskaberne ikke kommer i en situation, hvor pludselige udsving på de finansielle markeder fører til u hensigtsmæssige frasal g af aktiver.

Som en del af ansøgningen om at anvende volatilitetsjusteringen skal selskaberne angive, i hvilke tilfælde basisdiskonteringsrentekurven benyttes ved opgørelsen af hensættelserne. Et eksempel kan være, at selskaberne kan vælge at benytte basisdiskonteringsrentekurven til opgørelsen af hensættelserne i det tilfælde, at volatilitetsjusteringen er negativ. Der er således mulighed for, at selskaberne benytter basisdiskonteringsrentekurven til opgørelse af hensættelserne ved nogle regnskabsaflæggelser, og diskonteringsrentekurven, hvor volatilitetsjusteringen er medtaget, ved opgørelsen til andre regnskabsaflæggelser.

Ifølge Finanstilsynet ligger den 5-årige rente, som Finanstilsynet offentliggør til og med 2015, teknisk tættere på EIOPA's basisdiskonteringsrentekurve med tillæg af volatilitetsjusteringen, end på den rene basisdiskonteringsrentekurve.

Det foreslås på dette grundlag at ændre den rente, som den uudnyttede negative institutskat forrentes med, til den 5-årige basisdiskonteringsrentekurve med tillæg af volatilitetsjustering ved måling af forsikringsforpligtelser, som Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger (EIOPA) offentliggør den sidste hverdag i indkomståret.

Den nye diskonteringsrentekurve foreslås anvendt fra den 1. januar 2016.

Til nr. 4

Det er i lovforslagets § 3, nr. 3, foreslået at ændre den rente, som negativ institutskat forrentes med, fra den diskonteringsrentekurve, som Finanstilsynet offentliggør, til den diskonteringsrentekurve, som Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensioner (EIOPA) offentliggør. Der er ikke noget til hinder for, at denne rente i lighed med Finanstilsynets rente, der skal anvendes til og med 2015, kan blive negativ.

Det foreslås i pensionsafkastbeskatningslovens § 17, stk. 6, 2. pkt., at indsætte en regel om, at renten ikke kan blive mindre end 0 pct. Det sikres hermed, at pensionsinstitutterne ikke får reduceret den negative institutskat til fremførsel til modregning i senere indkomstår, hvis den 5-årige rente i diskonteringsrentekurven bliver negativ.

Til nr. 5 og 6

Der er tale om konsekvensændringer som følge af det nye punktum, der foreslås indsat i pensionsafkastbeskatningslovens § 17, stk. 6, jf. lovforslagets § 3, nr. 4.

Til nr. 7

Der er tale om konsekvensændringer som følge af de foreslåede ændringer af pensionsafkastbeskatningslovens § 27, stk. 5, jf. lovforslagets § 3, nr. 12.

Det er i pensionsafkastbeskatningslovens § 21, stk. 1, 2. pkt., fastsat, at der af den endelige beregnede skat for indkomståret beregnes renter fra den 20. februar i året efter indkomståret, til betaling sker. Efter pensionsafkastbeskatningslovens § 21, stk. 1, 6. pkt., indbetales skyldige skattebeløb med tillæg af beregnede renter samtidig med indsendelse af den endelige opgørelse, og efter 7. pkt. tilbagebetales overskydende skattebeløb med tillæg af renter.

Det er i pensionsafkastbeskatningslovens § 21, stk. 1, 8. pkt., fastsat, at renten efter 2. og 6. pkt. svarer til den rente, der er nævnt i pensionsafkastbeskatningslovens § 27, stk. 5, for året efter indkomståret. Efter § 21, stk. 1, 9. pkt., svarer renten efter 7. pkt. til den rente, der er nævnt i § 27, stk. 5, for året efter indkomståret med fradrag af 3,5 procentpoint. Det er videre i 10. pkt. fastsat, at renten efter 7. pkt. ikke kan blive mindre end 0 pct. Betales skatten for sent, beregnes renten efter 2. og 6. pkt. dog kun til og med sidste rettidige indbetalingsdag, jf. 11. pkt.

Med lovforslagets § 3, nr. 12, nyaffattes pensionsafkastbeskatningslovens § 27, stk. 5.

Det foreslås at tilpasse pensionsafkastbeskatningslovens § 21, stk. 1, 8.-10. pkt., til den foreslåede nyaffattelse af pensionsafkastbeskatningslovens § 27, stk. 5. Det foreslås at ophæve 8.-10. pkt. og i et nyt punktum fastsætte, at renten af skyldige skattebeløb efter 2. og 6. pkt. svarer til den rente, der er nævnt i § 27, stk. 5, 6. pkt., for året efter indkomståret. Det foreslås endvidere i et nyt punktum fastsat, at renten af overskydende skattebeløb efter 7. pkt. svarer til den rente, der er nævnt i § 27, stk. 5, 4. pkt., for året efter indkomståret.

Til nr. 8

Pensionsinstituttet skal indbetale skatten, selv om der ikke er likvide midler på den pensionsberettigedes depot, jf. pensionsafkastbeskatningslovens § 21, stk. 2.

Den pensionsberettigede skal forrente det beløb, som pensionsinstituttet har lagt ud for den pensionsberettigede, med den rente, der er nævnt i pensionsafkastbeskatningslovens § 27, stk. 5, 2. pkt. Renten beregnes fra det tidspunkt, hvor pensionsinstituttet har gjort kontohaveren skriftligt opmærksom på udlægget.

Som følge af forslaget om indførelse af to rentesatser for overskydende henholdsvis skyldig pensionsafkastsat skal henvisningen ske til den relevante rentesats, der er renten i pensionsafkastbeskatningslovens § 27, stk. 5, 6. pkt., jf. lovforslagets § 3, nr. 12.

Til nr. 9

Det er i pensionsafkastbeskatningslovens § 22, stk. 1, 6. pkt., fastsat, at den rente, som pengeinstitutter m.v. skal betale for perioden fra den 8. januar til den 15. januar, svarer til den rente, der er nævnt i pensionsafkastbeskatningslovens § 27, stk. 5, for året efter indkomståret.

Med lovforslagets § 3, nr. 12, sker der en nyaffattelse af pensionsafkastbeskatningslovens § 27, stk. 5.

Det foreslås i pensionsafkastbeskatningslovens § 22, stk. 1, 6. pkt., hvorefter renten svarer til den rente, der er nævnt i pensionsafkastbeskatningslovens § 27, stk. 5, for året efter indkomståret, at henvise specifikt til den rente, der er nævnt i pensionsafkastbeskatningslovens § 27, stk. 5, 6. pkt., jf. lovforslagets § 3, nr. 12.

Til nr. 10

Det er i pensionsafkastbeskatningslovens § 23, stk. 3, 1. pkt., fastsat, at hvis indbetaling af skatten ved ophævelse af en pensionsordning ikke finder sted inden udløbet af fristerne i stk. 1, skal forsikringsselskabet betale renter fra fristens udløb, til betaling sker. Det er i pensionsafkastbeskatningslovens § 23, stk. 3, 2. pkt., fastsat, at renten svarer til renten i opkrævningslovens § 7, stk. 1. Der anvendes endvidere samme rente i pensionsafkastbeskatningslovens § 23 a, stk. 1, når skatten ved ophør af skattepligt for en pensionsopsparer ikke indbetales inden for fristen. Det foreslås at ændre den rente, der skal betales, når indbetaling af skatten ved ophævelse af en pensionsordning og ved ophør af skattepligt for en pensionsopsparer ikke sker inden for betalingsfristen, til den rente, der anvendes for skyldig pensionsafkastskat i pensionsafkastbeskatningslovens § 27, stk. 5, 6. pkt., jf. lovforslagets § 3, nr. 12.

Til nr. 11

Når skattepligten for skattepligtige i pensionsafkastbeskatningslovens § 1, stk. 2, (pensionskasser, pensionsfonde, hjælpe- og understøttelsesfonde m.fl.) ophører, skal pensionsinstituttet efter pensionsafkastbeskatningslovens § 24, stk. 1, sende endelig opgørelse til SKAT af beskatningsgrundlaget og den skattepligtige del heraf samt skatten for det løbende indkomstår og for indkomståret før, hvis der ikke er indgivet endelig opgørelse for dette. Pensionsinstituttet skal sende opgørelsen senest 3 måneder efter ophør af skattepligt.

Det er i pensionsafkastbeskatningslovens § 24, stk. 2, 2. pkt., fastsat, at der af den beregnede endelige skat for det foregående indkomstår beregnes renter fra den 20. februar i det løbende indkomstår, til betaling sker. Renten svarer til renten i pensionsafkastbeskatningslovens § 27, stk. 5, for det løbende indkomstår.

Med lovforslagets § 3, nr. 12, foreslås en nyaffattelse af pensionsafkastbeskatningslovens § 27, stk. 5.

Det foreslås i pensionsafkastbeskatningslovens § 24, stk. 2, 2. pkt., at henvise specifikt til den rente, der er nævnt i pensionsafkastbeskatningslovens § 27, stk. 5, 4. pkt., for så vidt angår forrentning af overskydende skat, og til den rente, der er nævnt i pensionsafkastbeskatningslovens § 27, stk. 5, 6. pkt., for så vidt angår forrentning af skyldige skattebeløb.

Til nr. 12

Det foreslås at nyaffatte pensionsafkastbeskatningslovens § 27, stk. 5. Renten af overskydende pensionsafkastskat ændres, mens renten af skyldig pensionsafkastskat i princippet svarer til gældende regler. Endvidere ændres tidspunktet for forrentning af overskydende og skyldig pensionsafkastskat ved ansættelsesændringer vedrørende ophævede pensionsordninger, ophør af skattepligt og ophørte pensionsinstitutter.

Det er i den gældende pensionsafkastbeskatningslovens § 27, stk. 5, 1. pkt., fastsat, at ændres et skattebeløb, der er indbetalt efter pensionsafkastbeskatningslovens §§ 21-24 af et pensionsinstitut, forrentes forskelsbeløbet fra den 20. februar i året efter indkomståret, til betaling sker. Det er i pensionsafkastbeskatningslovens § 27, stk. 5, 2. pkt., fastsat, at ændres et skattebeløb, der er indbetalt efter pensionsafkastbeskatningslovens §§ 22-23 a af et pengeinstitut, et kreditinstitut eller en kapitalpensionsfond, forrentes forskelsbeløbet fra den 8. januar i året efter indkomståret, til betaling sker.

Efter gældende regler i pensionsafkastbeskatningslovens § 27, stk. 5, beregnes renten for det indkomstår, som forrentningen vedrører, på grundlag af et simpelt gennemsnit af den kassekreditrente for ikkefinansielle selskaber i månederne i juli, august og september i det foregående kalenderår, som Danmarks Nationalbank opgør. Den månedlige kassekreditrente opgøres som et vægtet gennemsnit af den effektive rentesats for den udestående lånemasse opgjort med to decimaler. Det simple gennemsnit for kassekreditrenten opgøres med én decimal. Renten opgøres af SKAT senest den 15. december i indkomståret.

Renten, der er opgjort for indkomståret 2015, udgør 4,1 pct. (SKM2014.749.SKAT). Den er beregnet på grundlag af den gennemsnitlige kassekreditrente for månederne juli, august og september 2014. Renten for indkomståret 2015 anvendes for forrentning af overskydende og skyldige skattebeløb for indkomståret 2014. Forklaringen er, at det i pensionsafkastbeskatningslovens § 21, stk. 1, og § 22, stk. 1, om forrentning af overskydende og skyldige skattebeløb er fastsat, at renten svarer til den rente, der er i nævnt i § 27, stk. 5, for året *efter* indkomståret. Renten for indkomståret 2015 anvendes endvidere for forrentning af beløb, der vedrører ansættelsesændringer. Efter gældende regler er renten den samme, uanset om det ændrede skattebeløb udgør et overskydende eller skyldigt skattebeløb.

Det er renten opgjort i indkomståret, der anvendes ved den forrentning af overskydende og skyldige skattebeløb for det pågældende indkomstår, der sker i året *efter* indkomståret. Lovforslaget ændrer ikke herpå.

Forrentning af overskydende og skyldig pensionsafkastskat

Det foreslås at ændre grundlaget for beregning af renten for overskydende henholdsvis skyldige skattebeløb i pensionsafkastbeskatningslovens § 21 og § 22.

De foreslåede ændringer af bestemmelsen indebærer for det første en ændring af grundlaget for *overskydende* pensionsafkastskat, jf. 4. pkt. Det foreslås, at renten vedrørende overskydende skattebeløb for det indkomstår, som forrentningen vedrører, fastsættes en gang årligt. Der er valgt en rente, der bedst muligt afspejler pensionsinstitutternes placeringsrente.

Det foreslås, at overskydende pensionsafkastskat forrentes med den gennemsnitlige 3-måneders CITA-renteswap referencerente (Copenhagen Interbank T/N Average), som Nasdaq OMX offentliggør, for alle bankdage fra og med den 1. september til og med den 30. november i det foregående kalenderår afrundet til én decimal.

CITA-renteswap referencerenten er etableret ved årsskiftet 2012/2013. Referencerenten er en rentesats beregnet på baggrund af de indkomne oplysninger fra kredsen af CITA-stillere. Følgende banker er p.t. CITA-stillere: Danske Bank, Jyske Bank, Nordea Bank, Nykredit Bank, SEB, Sydbank og Spar Nord Bank.

CITA-referencerenten indsamles, beregnes og offentliggøres af Nasdaq OMX på alle danske bankdage (<http://www.nasdaqomxnordic.com/obligationer/danmark/cita/>).

Med forslaget kommer den opgjorte rente, der skal anvendes ved forrentningen af overskydende pensionsafkast, til at ligge tættere på den 8. januar henholdsvis den 20. februar i året efter indkomståret. Hermed vil renten yderligere bidrage til at afspejle pensionsinstitutternes placeringsrente bedst muligt.

Det foreslås i 5. pkt. at indsatte et loft på 5 pct. for, hvor høj renten – og dermed godtgørelsen – kan blive.

Forslaget indebærer, at er CITA-renteswap referencerenten negativ, skal pensionsinstitutterne betale et beløb i form af en rente til staten af det beløb, som SKAT tilbagebetaler som overskydende pensionsafkastskat til pensionsinstituttet.

Eksempel

Et pensionsinstitut indbetaler acontoskat på 1,2 mia. kr., men den endelige skat bliver kun på 1,1 mia. kr. Der er dermed en overskydende skat på 100 mio. kr. Med en negativ rente på - 0,25 pct. i 100 dage reduceres tilbagebetalingen til pensionsinstituttet med et negativt rentebeløb på 68.493 kr. SKAT skal derfor kun tilbagebetale 99.931.507 kr. til pensionsinstituttet.

De foreslåede ændringer af bestemmelsen indebærer i udgangspunktet en uændret videreførelse af grundlaget for *skyldig* pensionsafkastskat, jf. 6. pkt. Det foreslås, at renten vedrørende skyldige skattebeløb for det indkomstår, som forrentningen vedrører, fastsættes en gang årligt, og at den beregnes som et simpelt gennemsnit af den kassekreditrente for ikkefinansielle selskaber i månederne juli, august og september i det foregående kalenderår, som Danmarks Nationalbank opgør, afrundet til én decimal.

Det foreslås i 7. pkt., at procenten for skyldig pensionsafkastskat ikke kan overstige 10 pct. I realiteten beregnes renten efter forslaget på samme grundlag som efter gældende regler, bortset fra det foreslåede loft på 10 pct.

Da forrentningen først sker fra og med den 20. februar i året efter indkomståret, kan pensionsinstitutterne som udgangspunkt forholdsvis nemt undgå at bringe sig i en situation, hvor de får overskydende skat henholdsvis skyldig skat af noget større omfang.

Den foreslåede ændring af procentsatsen for skyldig pensionsafkastskat finder ligeledes anvendelse for den rente, som pengeinstitutterne skal betale af den endelige beregnede skat for indkomståret fra den 8. januar i året efter indkomståret til den 15. januar i året efter indkomståret, jf. pensionsafkastbeskatningslovens § 22, stk. 1.

Den foreslåede nyaffattelse af pensionsafkastbeskatningslovens § 27, stk. 5, indeholder to rentesatser for overskydende henholdsvis skyldig pensionsafkastskat, men bestemmelsen i 8. pkt., hvorefter forskelsbeløb som nævnt i 1.-3. pkt. forrentes med renten for skyldige skattebeløb, sikrer videreførelsen af gældende ret for så vidt angår ansættelsesændringer. Den nye rentesats for overskydende skatter finder således alene anvendelse i den situation, hvor et pensionsinstitut har indbetalt for meget i acontoskat i forhold til den endelige skat efter pensionsafkastbeskatningslovens § 21.

Tidspunkt for forrentning af overskydende og skyldig skat ved ansættelsesændringer for ophævede pensionsordninger, ophør af skattepligt og ophørte pensionsinstitutter

De foreslåede ændringer af pensionsafkastbeskatningslovens § 27, stk. 5, indebærer en ændring af det tidspunkt, hvorfra der skal ske forrentning ved ændring af skattebeløb efter pensionsafkastbeskatningslovens §§ 23, 23 a og 24, jf. det foreslåede 3. pkt.

Når en pensionsordning som nævnt i pensionsafkastbeskatningslovens § 1, stk. 1, ophæves i løbet af indkomståret, skal forsikringsselskabet m.v. efter pensionsafkastbeskatningslovens § 23, stk. 1, lave en endelig opgørelse af beskatningsgrundlaget og den skattepligtige del heraf. Forsikringsselskabet m.v. skal efter samme bestemmelse tilbageholde, angive og indbetale skatten til SKAT inden for 3 hverdage efter, at forsikringsselskabet m.v. har foretaget udbetalingen. Hvor ophævelsen ikke medfører, at der sker udbetaling, er fristen efter pensionsafkastbeskatningslovens § 23, stk. 1, dog 1 måned fra forsikringsselskabet m.v. har fået kendskab til ophævelsen.

Forsikringsselskaber m.v. skal efter pensionsafkastbeskatningslovens § 23, stk. 2, efter indkomstårets udløb angive og indbetale den resterende skyldige skat med tillæg af beregnede renter efter pensionsafkastbeskatningslovens § 23, stk. 3. Pengeinstitutter, kreditinstitutter og kapitalpensionsfonde har frist til den 22. januar efter indkomstårets udløb. Pensionsinstitutter har frist til den 31. maj efter indkomstårets udløb.

Det følger af pensionsafkastbeskatningslovens § 23, stk. 3, at hvis § 23-opgørelsen og skatten ikke indbetales inden for fristen i stk. 1, skal pensionsinstituttet betale renter fra fristens udløb, til betaling sker. Renten svarer til renten efter opkrævningslovens § 7, stk. 1. Hvis § 23-opgørelsen og skatten ikke betales inden for fristen i stk. 2, dvs. inden sidste rettidige betalingsdag, skal der betales morarenter fra dette tidspunkt efter pensionsafkastbeskatningslovens § 28.

Ved ændring af skattebeløb efter sidste rettidige betalingsdag, dvs. efter den 22. januar i året efter indkomståret for pengeinstitutter og efter den 31. maj i året efter indkomståret for pensionsinstitutter, følger det af pensionsafkastbeskatningslovens § 27, stk. 5, at der skal betales renter af forskelsbeløbet fra den 8. januar for pengeinstitutter og fra den 20. februar for pensionsinstitutter året efter indkomståret.

Det foreslås, at ansættelsesændringer af skattebeløb ved ophævelse af en pensionsordning forrentes fra og med betalingsfristen, dvs. 3 hverdage efter udbetalingen henholdsvis 1 måned efter kendskab til ophævelsen. Det sikres hermed, at der ikke er forskel på forrentningstidspunktet, når ændringen foretages efter sidste rettidige betalingsdag, og når ændringen foretages før sidste rettidige betalingsdag.

Tilsvarende ændring af forrentningstidspunktet for ændrede skattebeløb ved ændringer foretaget efter sidste rettidige betalingsdag foreslås ved en pensionsopsparers ophør af skattepligt efter pensionsafkastbeskatningslovens § 1, stk. 1 og 3. Ved ophøret af personens skattepligt skal pensionsinstituttet m.v. efter pensionsafkastbeskatningslovens § 23 a, stk. 1, foretage en endelig opgørelse af beskatningsgrundlaget og den skattepligtige del heraf. Pensionsinstituttet m.v. skal tilbageholde skatten og indbetale den til SKAT inden for 1 måned efter, at pensionsinstituttet m.v. har fået kendskab til ophøret af skattepligt efter pensionsafkastbeskatningsloven. Det følger af pensionsafkastbeskatningslovens § 23 a, stk. 1, at pensionsafkastbeskatningslovens § 23, stk. 2 og 3, finder tilsvarende anvendelse.

Det foreslås i pensionsafkastbeskatningslovens § 27, stk. 5, 3. pkt., at ved ændring af skattebeløb, der er indbetalt efter pensionsafkastbeskatningslovens § 23 a, forrentes forskelsbeløbet fra udløbet af betalings-

fristen i pensionsafkastbeskatningslovens § 23 a, stk. 1, der er 1 måned efter, at pensionsinstituttet m.v. har fået kendskab til ophøret af skattepligt, til betaling sker.

Endelig foreslås tilsvarende ændring af forrentningstidspunktet for ændrede skattebeløb ved ændringer foretaget efter sidste rettidige betalingsdag ved ophør af institutskattepligten efter pensionsafkastbeskatningsloven. Når skattepligten for skattepligtige i pensionsafkastbeskatningslovens § 1, stk. 2, ophører, skal pensionsinstituttet efter pensionsafkastbeskatningslovens § 24, stk. 1, sende endelig opgørelse til SKAT af beskatningsgrundlaget og den skattepligtige del heraf samt skatten for det løbende indkomstår og for det foregående indkomstår, hvis der ikke er indgivet endelig opgørelse for dette. Pensionsinstituttet skal sende opgørelsen senest 3 måneder efter ophør af skattepligt.

Det er i pensionsafkastbeskatningslovens § 24, stk. 2, fastsat, at der af den beregnede endelige skat for det foregående indkomstår beregnes renter fra den 20. februar i det løbende indkomstår, til betaling sker. Renten svarer til den rente, der er nævnt i pensionsafkastbeskatningslovens § 27, stk. 5, for det løbende indkomstår. Ved rettidig betaling af skatten for det løbende indkomstår beregnes der ikke renter.

Hvis pensionsinstituttet ikke betaler skatten inden udløbet af 3-månedersfristen, skal pensionsinstituttet dog kun beregne renten til den sidste rettidige indbetalingsdag. Herefter beregnes der renter efter pensionsafkastbeskatningslovens § 28 til betaling sker.

Det foreslås i pensionsafkastbeskatningslovens § 27, stk. 5, 3. pkt. – ligesom for ændring af skattebeløb indbetalt efter pensionsafkastbeskatningslovens §§ 23 og 23 a – at forskelsbeløbet ved ændring af skattebeløb for det løbende indkomstår indbetalt efter pensionsafkastbeskatningslovens § 24 forrentes fra sidste rettidige betalingsdag, der er 3 måneder efter ophøret, til betaling sker.

For ansættelsesændringer for det løbende indkomstår medfører det, at forrentningstidspunktet flyttes fra den 20. februar i året efter indkomståret til sidste rettidige betalingsdag, der er 3 måneder efter ophøret. For ansættelsesændringer af skattebeløb for det foregående indkomstår sker der ingen ændring.

Hvis et pensionsinstituts skattepligt ophører primo indkomståret, kan 3-måneders fristen efter pensionsafkastbeskatningslovens § 24, stk. 1, falde før fristen for endelig opgørelse efter pensionsafkastbeskatningslovens § 21 for det foregående indkomstår, der er den 31. maj i året efter indkomståret. I disse tilfælde rykkes fristen for endelig opgørelse for det foregående indkomstår tilbage til 3 måneder efter ophøret af pensionsinstituttet, således at fristen for angivelse og indbetaling for både ophørsåret og det foregående indkomstår er sammenfaldende.

Dette ændres ikke med forslaget. En eventuel senere ændring af skattebeløbet for det foregående indkomstår, som fik rykket betalingsfrist og angivelsesfrist tilbage, vil efter forslaget fortsat skulle forrentes fra den 20. februar i året efter indkomståret, til betaling sker, efter pensionsafkastbeskatningslovens § 27, stk. 5, 1. pkt., i kraft af henvisningen til pensionsafkastbeskatningslovens § 24.

Til nr. 13

Efter gældende regler i pensionsafkastbeskatningslovens § 27, stk. 5, 7. pkt., offentliggøres den rente, der anvendes ved forrentning af overskydende henholdsvis skyldig pensionsafkastskat senest den 15. december forud for det til indkomståret svarende kalenderår. Renten efter pensionsafkastbeskatningslovens § 27 for indkomståret 2015 er offentliggjort den 31. oktober 2014 (SKM2014.749.SKAT). Renten, der er på 4,1 procent, er baseret på 3-månedersrenten for månederne juli, august og september 2014, og den anvendes som grundlag for den forrentning af overskydende henholdsvis skyldig skat for indkomståret 2014, der sker i 2015, jf. pensionsafkastbeskatningslovens § 21, stk. 1, og § 22, stk. 1. Der henvises endvidere til pkt. 3.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås af redaktionelle grunde, at reglerne for offentliggørelsen af rentesatserne for overskydende henholdsvis skyldig pensionsafkastskat fastsættes i et nyt § 27, stk. 6. Fristen for SKATs offentliggørelse

af rentesatserne, der er den 15. december forud for det til indkomståret svarende kalenderår, opretholdes. For 2016 foreslås dog en anden frist, jf. lovforslagets § 8, stk. 8, hvortil der henvises.

Til § 4

Til nr. 1

En pensionsordning med løbende udbetalinger skal efter pensionsbeskatningslovens § 2, stk. 1, gå ud på at sikre pension i form af lige store løbende ydelser. Kravet om lige store ydelser er opfyldt, hvis pensionsinstituttets beregningsgrundlag på det tidspunkt, hvor udbetalingen starter, forventes at medføre lige store ydelser over hele ordningens udbetalingsperiode. Ved beregningen af ydelserne kan pensionsinstituttet benytte en rente, der maksimalt må svare til den til Finanstilsynet senest meddelte nyplaceringsrente for obligationer og pantebreve, med tillæg af 1,5 procentpoint, beregnet efter skat med pensionsafkastskattesatsen efter pensionsafkastbeskatningslovens § 2, jf. pensionsbeskatningslovens § 2, stk. 2. Det bemærkes, at udtrykket »nyplaceringsrente« ikke længere anvendes i de seneste samfundsforudsætninger, men derimod blot udtrykket »afkast«, uden at der dermed er tilsigtet en indholdsmæssig ændring.

Det foreslås at ændre pensionsbeskatningslovens § 2, stk. 2, således, at det er det senest udmeldte langsigtede afkast af obligationer og pantebreve, der anvendes som grundlag for beregningen af den maksimale afkastforudsætning. Forsikring & Pension har således i sit høringssvar til udkastet til lovforslag anført, at uanset om man befinder sig i en høj- eller lavrentescenarium, vil en forventet gennemsnitlig afkastsats for 20-25 år være mere rigtig at anvende på beregning af livsvarige ydelser, end en forventet sats for de kommende 4 år.

Afkastet fremgår af de til Finanstilsynet senest meddelte samfundsforudsætninger for pensionsfremskrivinger. I samfundsforudsætningerne for 2015 er der udmeldt et kortsigtet afkast på 2,5 pct. for 2015-2018 og et langsigtet afkast på 4 pct. for 2019 og frem.

Det foreslås endvidere at ophæve reglen om, at hvis den maksimale rente i udbetalingsperioden falder under den beregnede maksimale rente, fordi det udmeldte afkast for et nyt kalenderår er lavere end det udmeldte afkast for kalenderåret før, skal der beregnes nye ydelser.

Baggrunden for reglen om den maksimale afkastforudsætning er, at det ikke skal være muligt at indrette udbetalingen af en pension sådan, at udbetalingerne i de første år af udbetalingsforløbet markant overstiger udbetalingerne i resten af forløbet ved at anvende en afkastforudsætning, der reelt alene er anlagt med henblik på at omgå rateløftet.

Et værn mod skjult ratepension varetages imidlertid tilstrækkeligt med krav om en maksimal beregningsrente ved udbetalingens start, blot beregningsrenten er fastlagt på et objektive grundlag, jf. de fælles samfundsforudsætninger, der årligt udarbejdes af Finansrådet og Forsikring & Pension til brug for pensionsfremskrivinger i forbindelse med markedsføring og tilbudsgivning, og som anmeldes til Finanstilsynet.

Det kan siden vise sig, at den anlagte afkastforudsætning – med afsæt i det objektive grundlag – har været for høj, men det adskiller sig fra den situation, at man fra begyndelsen af udbetalingen søger at opnå en højere ydelse i begyndelsen af udbetalingsforløbet ved bevidst at anlægge en urealistisk høj afkastforudsætning.

Det foreslås samtidig, at hvis der rent faktisk beregnes nye ydelser efter, at udbetalingen er påbegyndt, vil reglen om en maksimal afkastforudsætning for ordningens resterende ydelsesforløb finde anvendelse igen på dette tidspunkt, under anvendelse af de på dette tidspunkt gældende samfundsforudsætninger, jf. det foreslåede § 2, stk. 2, 3. pkt.

Det foreslås endvidere uændret at videreføre den gældende regel om, at grundlagsrenten for ordninger

med ret til rentebonus kan anvendes i stedet for den maksimale rente, hvis grundlagsrenten overstiger sidstnævnte.

Tilsvarende videreføres i uændret form den gældende regel for markedsrenteprodukter, hvorefter det er muligt at anvende reglerne i pensionsbeskatningslovens § 11 A, stk. 2, således at ydelserne kan beregnes ud fra et serieprincip, jf. pensionsbeskatningslovens § 11 A, stk. 2, nr. 1, eller et annuitetsprincip, jf. pensionsbeskatningslovens § 11 A, stk. 2, nr. 2. Nye ydelser beregnes i dette tilfælde fortsat ved hvert kalenderårs begyndelse.

Endelig foreslås det at ophæve de særlige regler i pensionsbeskatningslovens § 2, stk. 2, om genberegning af ydelserne i forbindelse med en hel eller delvis berostillelse af en livsvarig alderspension. Dermed stilles der ikke længere efter pensionsbeskatningsloven krav om, at der skal ske beregning af nye ydelser i forbindelse med berostillelse. Derimod finder den foreslåede regel om en maksimal afkastforudsætning for ordningens resterende ydelsesforløb anvendelse i det omfang, at der beregnes nye ydelser – med de på dette tidspunkt gældende samfundsforudsætninger som beregningsgrundlag.

Det foreslås dog, at der ved genberegning af ydelserne i forbindelse med en hel eller delvis berostillelse – uanset den nævnte regel om genberegning – altid kan benyttes den rente, der er anvendt ved beregningen af ydelserne umiddelbart før berostillelsen.

Er ydelserne på en livsvarig alderspension eksempelvis beregnet på baggrund af en årlig afkastforudsætning på 4 pct., kan denne afkastforudsætning fortsat finde anvendelse i forbindelse med beregningen af nye ydelser, selvom den maksimale afkastforudsætning på genberegningstidspunktet måtte være mindre end 4 pct.

I den beskrevne situation ville berostillelsen ellers betyde, at ydelserne efter berostillelsen isoleret set ville falde, hvilket ville kunne begrænse pensionsopsparerens incitament til at benytte sig af muligheden for berostillelse.

Endelig bemærkes, at overgangsreglen i § 6 i lov nr. 398 af 9. maj 2012, hvorefter pensionsordninger, der er påbegyndt udbetalt senest den 24. april 2012, kan fastholde en beregningsrente, der overstiger 4,6585 pct., foreslås videreført, jf. nærmere bemærkningerne til lovforslagets § 8, stk. 9, hvortil der henvises. Overgangsreglen i § 6 i lov nr. 398 af 9. maj 2012, hvorefter der til og med 2016 kan anvendes en rente på op til 4,6585 pct., uanset om renten beregnet efter pensionsbeskatningslovens § 2, stk. 2, måtte være lavere, videreføres derimod ikke i nærværende forslag, eftersom den er overflødig. I de senest udmeldte samfundsforudsætninger udgør det langsigtede afkast således 4 pct., hvilket i forvejen resulterer i en maksimal afkastforudsætning på 4,6585 pct.

Til nr. 2

Efter pensionsbeskatningslovens § 11 A, stk. 2, nr. 2, kan en kontohaver, før udbetalingen af en rateopsparing indledes, vælge et udbetalingsforløb med en årlig rateudbetaling, der udgør et beløb, som ved uændret rente i hele udbetalingsperioden vil resultere i lige store årlige rater (annuitetsprincippet).

Efter pensionsbeskatningslovens § 11 A, stk. 3, opgøres årsraten i § 11 A, stk. 2, nr. 2, ved hvert kalenderårs begyndelse. Den beregnes som en annuitet på grundlag af ordningens værdi på dette tidspunkt og en nærmere fastsat amortisationsrente.

Ved beregningen af den årlige rate kan der benyttes en rente, der maksimalt må svare til den til Finanstilsynet senest meddelte nyplaceringsrente for obligationer og pantebreve plus 1,5 procentpoint fradraget pensionsafkastskattesatsen ifølge pensionsafkastbeskatningslovens § 2.

Det foreslås at ændre pensionsbeskatningslovens § 11 A, stk. 3, således at det er det senest udmeldte langsigtede afkast af obligationer og pantebreve, der anvendes som grundlag for beregningen af amortisationsrenten. Der anvendes dermed samme grundlag for beregning af amortisationsrenten som for

beregningen af den maksimale afkastforudsætning for pensionsordninger med løbende udbetalinger, jf. lovforslagets § 4, nr. 2.

Det bemærkes, at pengeinstitutterne kan vælge at anvende en lavere amortisationsrente end den maksimale amortisationsrente, jf. gældende ret.

Til § 5

Til nr. 1

Efter skattekontrollovens § 8 H skal banker m.v. og andre, der modtager indskud til forrentning, hvert år indberette størrelsen af ydede eller godskrevne renter samt andet afkast til de enkelte kontohavere.

Det foreslås at præcisere skattekontrollovens § 8 H, således at indberetningspligten for renter m.v. gælder for indskud, som de indberetningspligtige modtager, uanset om der hertil er knyttet en positiv eller en negativ rente. Indberetningspligten gælder desuden også, selv om renten er 0 pct., og der således ikke tilskrives en rente.

Det foreslås samtidig, at indberetningspligten i skattekontrollovens § 8 H ændres, så indberetningspligten er den samme, uanset om renten er positiv eller negativ. Det medfører, at den indberetningspligtige – ud over at oplyse om størrelsen af ydede renter – også skal oplyse om størrelsen af tilskrevne eller opkrævede renter. Ved ændringen af »godskrevne« til »tilskrevne« renter tydeliggøres således bl.a., at bestemmelsen både omfatter positive og negative renter. En rente er således omfattet af indberetningspligten, uanset hvordan rentebetalingen berigtiges, og uanset om der er tale om en positiv eller negativ rente.

Til nr. 2

Efter skattekontrollovens § 8 O skal de indberetningspligtige foretage indberetning om låntagerens identitet og de samlede renter samt reservefonds- og administrationsbidrag, som er tilskrevet eller opkrævet i kvartalet.

Det foreslås præciseret, at indberetningspligten i skattekontrollovens § 8 O også omfatter eventuelle negative renter, og således – ud over de samlede renter, som er tilskrevet eller opkrævet – også omfatter de samlede renter, som er ydet i kvartalet. En rente er således omfattet af indberetningspligten, uanset hvordan rentebetalingen berigtiges, og uanset om der er tale om en positiv eller negativ rente.

Til nr. 3 og 4

Efter skattekontrollovens § 8 P skal banker m.v. og andre, der som led i deres virksomhed yder eller formidler lån mod forrentning, foretage årlige indberetninger herom. Indberetningen skal indeholde oplysninger til identifikation af låntager og oplysninger om konto- og låneforholdet. For det enkelte låneforhold skal den indberetningspligtige oplyse om en række forhold, herunder bl.a. om lånetype, tilskrevne eller forfaldne renter m.v.

Det foreslås præciseret, jf. *nr. 3*, at indberetningspligten for renter m.v. i skattekontrollovens § 8 P gælder for dem, der som led i sin virksomhed yder eller formidler lån, uanset om der hertil er knyttet en positiv eller negativ rente. Indberetningspligten gælder desuden også, selv om renten er 0 pct., og der således ikke tilskrives en rente.

Som følge af lovforslagets § 1, nr. 3, foreslås det derudover, jf. *nr. 4*, at udvide skattekontrollovens § 8 P, således at den, der som led i sin virksomhed yder eller formidler lån, skal foretage årlig indberetning til SKAT af de beregnede renteindtægter omfattet af den foreslåede bestemmelse i kursgevinstlovens § 22 A.

Til § 6

Til nr. 1

Det fremgår af SKATs styresignal af 27. februar 2015, jf. SKM2015.160.SKAT, at der i de situationer, hvor en negativ rente er et periodisk vederlag til debitor, beregnet som en bestemt procentdel af den til enhver tid værende restgæld, er tale om en rente i relation til statsskattelovens § 6, litra e. En renteudgift i form af en negativ rente er dermed fradragsberettiget for kreditor efter statsskattelovens § 6, litra e.

For at imødegå eventuelle usikkerheder om den skattemæssige behandling af negative renter præciseres det i overensstemmelse med SKATs styresignal, at de i praksis udviklede principper for at anerkende en udgift som en fradragsberettiget renteudgift skal finde tilsvarende anvendelse, for så vidt angår negative renter.

Ordlyden i statsskattelovens § 6, litra e, præciseres derfor, så bestemmelsen omtaler »renter« i stedet for »renter af prioriteter og anden gæld«.

Præciseringen indebærer ikke en ændring af bestemmelsens anvendelsesområde. Fradragsret efter statsskattelovens § 6, litra e, vil således fortsat forudsætte, at der skattemæssigt er tale om en rente, dvs. et sædvanligt periodisk vederlag beregnet som en bestemt procentdel af den til enhver tid værende restgæld.

Derudover skal gældsforholdet fortsat helt grundlæggende indeholde en retligt bindende forpligtigelse til rent faktisk at betale og forrente gælden. Ved vurderingen af, om en betaling skattemæssigt skal anses for en rente, lægges der desuden vægt på, at renten fastsættes forud for den renteperiode, som den vedrører. Hvis afkastet først fastsættes efter begyndelsen af den periode, den vedrører, er der ikke tale om en rente, men typisk en kursgevinst eller et kurstab.

Til § 7

Til nr. 1 og 2

Ved den seneste ændring af vurderingsloven (lov nr. 1535 af 27. december 2014) blev fristerne for at klage over vurderinger ændret, således at almindelige vurderinger af ejerboliger, som er foretaget i form af en videreførelse af 2011-vurderingen, kan påklages i det tidsrum, hvor det er muligt at klage over de nye vurderinger pr. 1. oktober 2017. Tilsvarende blev klageadgangen vedrørende vurderinger af erhvervsejendomme m.v. udskudt til det tidspunkt, hvor det er muligt at klage over de nye vurderinger pr. 1. oktober 2018.

Der blev ved en fejl ikke taget højde for tilfælde, hvor den videreførte vurdering ikke er en 2011- eller 2012-vurdering, men en senere vurdering. En almindelig vurdering i 2013 og 2015 kan være foretaget i form af en videreførelse af en senere vurdering, hvis en ejerbolig er opført eller ændret efter 2011, således at der er foretaget en årsvurdering. I disse tilfælde vil det være den senere årsvurdering, der vil blive videreført som almindelige vurderinger i henholdsvis 2013 og 2015.

Det foreslås derfor, at vurderingslovens § 44, stk. 1 og 3, tilrettes, således at klage over vurderingen for 2013/2014 og 2015/2016 også i tilfælde, hvor disse vurderinger ikke er foretaget ved videreførelse af 2011/2012-vurderingen, kan ske, når det er muligt at klage over de nye vurderinger for 2017/2018. Forslaget indebærer herved, at adgangen til at klage over alle almindelige vurderinger foretaget efter 2011/2012 er den samme.

Ved lov nr. 1535 af 27. december 2014 indførte man vurderingslovens § 42, stk. 2, hvorefter der foretages omvurderinger af ejerboliger, som pr. 1. oktober 2015 opfylder betingelserne for en omvurdering. Baggrunden herfor var, at der for ejendomme, som var nyopført siden den omvurdering, der efter vurderingslovens regler blev foretaget pr. 1. oktober 2014, eller som siden da var ændret, så betingelserne for omvurdering var til stedet, ikke var en relevant vurdering at videreføre.

Vurderingen anses som en almindelig vurdering på linje med de videreførte vurderinger, idet der ellers ikke ville foreligge en almindelig vurdering af de pågældende ejendomme. Det skal tilføjes, at en sådan (om)vurdering kan påklages på samme måde som andre omvurderinger, dvs. frem til 1. juli i året efter (om)vurderingsåret.

Til nr. 3

Ved den seneste ændring af vurderingsloven (lov nr. 1535 af 27. december 2014) blev fristerne for SKATs adgang til af egen drift at foretage revision af en allerede foretaget ejendomsvurdering til gunst for borgerne forlænget, så varsel herom skal afsendes inden henholdsvis den 1. januar 2018 (ændringer vedr. 2011-vurderingen) og den 1. januar 2019 (ændringer vedr. 2012-vurderingen), jf. vurderingslovens § 44, stk. 5, 1. pkt. SKAT kan endvidere nedsætte senere vurderinger af den pågældende ejendom, i det omfang en revision/nedsættelse af vurderingen giver anledning hertil, jf. vurderingslovens § 44, stk. 5, 2. pkt.

Ved en fejl blev der ikke ved affattelsen af bestemmelsen taget højde for tilfælde, hvor den vurdering, der skal ændres, ikke er en videreført 2011- eller 2012-vurdering, men en senere vurdering. Det foreslås derfor, at SKATs adgang til at foretage revision til gunst for borgerne tilrettes, så disse tilfælde også omfattes.

En almindelig vurdering kan være foretaget i form af en videreførelse af en senere vurdering, hvis en ejerbolig er opført eller ændret efter 2011, således at der er foretaget en årsvurdering. I disse tilfælde vil det være den senere årsvurdering, der er videreført som almindelig vurdering i henholdsvis 2013 og 2015. Tilsvarende kan en erhvervsjendom m.v. være opført eller ændret efter 2012 og derfor være årsvurderet. Her vil det være den senere årsvurdering, der er videreført som almindelig vurdering i henholdsvis 2014 og 2016.

Revisionsadgangen vil eksempelvis finde anvendelse, hvis det konstateres, at de generelle områdepriser i et grundværdiområde er sat for højt. SKAT vil med forslaget kunne afsende varsel om nedsættelse af vurderingen inden den 1. januar 2018 også for de boligejere, hvor 2013/2015-vurderingen ikke er en videreført 2011-vurdering, men en senere årsvurdering, fordi ejendommen er udstykket eller opført efter 2011.

Til § 8

Det foreslås i *stk. 1*, at loven træder i kraft den 1. januar 2016.

Det foreslås i *stk. 2*, at lovforslagets § 1, nr. 1 og 2, og § 2, nr. 5-7, tillægges virkning for fordringer og gæld stiftet fra og med datoen for lovforslagets fremsættelse. Det drejer sig om justeringen af vænsreglen om lån stiftet til overkurs, så vænsreglen også omfatter overkurs opstået ved refinansiering (lovforslagets § 1, nr. 1 og 2), og tilføjelserne til vænsreglerne i ligningslovens § 5 C, stk. 3, og § 5 F om rentefradrag, i tilfælde hvor nogle modsvarende renteindtægter m.v. ikke kan beskattes som følge af en dobbeltbeskatningsoverenskomst, så disse vænsregler også er robuste over for negative renter (lovforslagets § 2, nr. 5-7).

Idet disse ændringer skal sikre, at vænsreglerne ikke kan omgås, er det nødvendigt, at ændringerne tillægges virkning for fordringer og gæld stiftet fra og med datoen for lovforslagets fremsættelse. Ved at tillægge ændringerne virkning med tilbagevirkende kraft til fremsættelsestidspunktet sikres det, at der ikke spekuleres i reglerne i perioden fra forslaget fremsættelse til dets vedtagelse. Dispositioner, som allerede er foretaget inden lovens fremsættelse, berøres dermed ikke.

Det foreslås i *stk. 3*, at lovforslagets § 1, nr. 3, der vedrører udstedelse af lån med rentegulv til overkurs, får virkning for skattepligtige overkurser, når den stiftelse, refinansiering eller overtagelse, som indeholder en skattepligtig overkurs efter kursgevinstlovens § 22, stk. 1, sker den 1. januar 2016 eller senere. I det omfang en stiftelse, refinansiering eller overtagelse ikke er skattepligtig efter kursgevinstlovens § 22,

stk. 1, vil lovforslagets § 1, nr. 3, ikke finde anvendelse. Dette gælder f.eks. en refinansiering af gæld, som er stiftet før lovforslagets fremsættelse.

Det foreslås i *stk. 4*, at ændringen i lovforslagets § 2, nr. 2-4, der vedrører overdragelse af rentebærende fordringer eller gæld m.v., skal have virkning for fordringer eller gæld, som overdrages 1. januar 2016 eller senere. Dette gælder uanset fordragens eller gældens stiftelsestidspunkt.

Det foreslås i *stk. 5*, at ændringen, der vedrører opgørelsen af minimumsindkomsten for investeringsinstitutter med minimumsbeskatning, skal have virkning fra og med investeringsinstituttets indkomstår 2015.

Minimumsbeskattede investeringsinstitutter omfattet af ligningslovens § 16 C har som alt overvejende hovedregel kalenderåret som indkomstår. Med det foreslåede virkningstidspunkt vil der derfor være tale om, at ændringerne får virkning fra og med investeringsinstitutternes indkomstår 2015. Den foreslåede regel om, at negative renter på fordringer kan fradrages ved opgørelse af minimumsindkomsten, vil dermed finde anvendelse for den minimumsindkomst, der opgøres og beskattes hos deltagerne i 2016.

Ændringen har således virkning med tilbagevirkende kraft, idet det bemærkes, at den pågældende udvidelse af mulighederne for at fradrage negative renter i minimumsindkomsten udelukkende er til fordel for investeringsinstitutterne og investorerne.

Det foreslås i *stk. 6*, at ændringerne af pensionsafkastbeskatningslovens § 17, stk. 6, jf. lovforslagets § 3, nr. 4-6, har virkning fra og med indkomståret 2015 og således tilbagevirkende kraft.

Det giver dog ikke anledning til problemer at lade reglerne få virkning for indkomståret 2015. Det skyldes, at de foreslåede ændringer af pensionsafkastbeskatningslovens § 17, stk. 6, er af begunstigende karakter. Ændringerne indebærer, at der for indkomståret 2015 – ligesom for efterfølgende indkomstår – ikke kan ske negativ forrentning af uudnyttet negativ pensionsafkastskat vedrørende udlodning af omtægningsbonus. Efter gældende regler vil forrentningen for indkomståret 2015 imidlertid kunne blive negativ.

Det foreslås i *stk. 7*, at ændringen af rentereglerne i pensionsafkastbeskatningslovens § 21, stk. 1 og 2, § 22, stk. 1, § 23, stk. 3, § 24, stk. 2, § 27, stk. 5, og indsættelsen af pensionsafkastbeskatningslovens § 27, stk. 6, jf. lovforslaget § 3, nr. 7-13, tillægges forskellige virkningstidspunkter ud fra, om overskydende henholdsvis skyldige skattebeløb kan henføres til en ansættelsesændring, eller om det er overskydende henholdsvis skyldige skattebeløb for indkomståret 2015, der konstateres sidste rettidige betalingsdag, der er den 31. maj 2016 for pensionsinstitutter, og den forrentning af den beregnede endelige skat (med rentesatsen for skyldige skattebeløb) for ordninger i pengeinstitutter for indkomståret 2015, der sker i perioden 8. januar 2016 - 15. januar 2016.

Det foreslås, at de ændrede renteregler vedrørende overskydende og skyldige skattebeløb, der kan henføres til ansættelsesændringer, tillægges virkning for ansættelsesændringer, der vedrører indkomståret 2016 og senere indkomstår. Overskydende og skyldige skattebeløb, der kan henføres til ansættelsesændringer, der foretages i 2016 og senere år, men hvor ændringen vedrører ansættelsen af skatten for indkomståret 2015 eller et tidligere indkomstår, forrentes efter gældende regler.

For så vidt angår forrentning af overskydende henholdsvis skyldige skattebeløb, der for pensionsinstitutter konstateres senest den 31. maj i året efter indkomståret, og den forrentning af skatten for pengeinstitutordninger, der sker i perioden 8. januar - 15. januar i året efter indkomståret, foreslås det, at de ændrede renteregler tillægges virkning for forrentning, der sker fra og med den 1. januar 2016. De ændrede rentesatser vil i praksis skulle anvendes for forrentning af skatten i perioden 8. januar 2016 - 15. januar 2016 for pengeinstitutordninger, og for forrentning af overskydende henholdsvis skyldige skattebeløb for perioden 20. februar 2016 - 31. maj 2016 for pensionsinstitutter. Virkningstidspunktet indebærer, at de nye rentesatser får virkning for overskydende og skyldige skattebeløb vedrørende indkomståret 2015 og senere indkomstår.

Der henvises til bemærkningerne til stk. 8 nedenfor om en frist for SKAT til at offentliggøre renten for indkomståret 2016, der skal træde i stedet for den rente, der offentliggøres senest den 15. december 2015.

Den rente for indkomståret 2016, som SKAT offentliggør senest den 15. december 2015, anvendes ved forrentning af overskydende henholdsvis skyldig pensionsafkastskat for indkomståret 2015. Forklaringen er, at efter pensionsafkastbeskatningslovens § 21, stk. 1, og § 22, stk. 1, sker forrentning af overskydende skattebeløb og skyldige skattebeløb med de renter, der er nævnt i pensionsafkastbeskatningslovens § 27, stk. 5, for året efter indkomståret.

Den rente for indkomståret 2016, som SKAT offentliggør senest den 15. december 2015, og som dermed skal anvendes for forrentning af overskydende skattebeløb og skyldige skattebeløb for indkomståret 2015 for pensionsinstitutter senest den 31. maj 2016 og for forrentning af den beregnede endelige skat for pengeinstitutordninger for perioden 8. januar 2016 - 15. januar 2016, vil være beregnet på grundlag af gældende regler i pensionsafkastbeskatningslovens § 27, stk. 5.

Det foreslås, at forrentningen af overskydende og skyldige skattebeløb, der sker i 2016 vedrørende indkomståret 2015, sker med renterne opgjort på de nye grundlag i lovforslaget.

Der foreslås derfor i *stk. 8* en regel, hvorefter SKAT for indkomståret 2016 senest den 6. januar 2016 offentliggør renterne efter pensionsafkastbeskatningslovens § 27, stk. 6, som indsat ved denne lovs § 3, nr. 13. Det indebærer, at den rente for indkomståret 2016, som SKAT efter den gældende bestemmelse i pensionsafkastbeskatningslovens § 27, stk. 5, offentliggør senest den 15. december 2015, ikke vil skulle anvendes. De renter, som SKAT offentliggør senest den 6. januar 2016 for indkomståret 2016, skal således træde i stedet for den rente, som SKAT offentliggør senest den 15. december 2015.

Det indebærer, at den rente, der beregnes på de nye grundlag, skal anvendes for pensionsinstitutternes overskydende skattebeløb henholdsvis skyldige skattebeløb for indkomståret 2015 i perioden fra den 20. februar 2016, til betaling sker. Endvidere skal renten beregnet på det nye grundlag anvendes for den beregnede endelige skat for indkomståret 2015 for pengeinstitutternes pensionsordninger i perioden fra den 8. januar 2016 til den 15. januar 2016.

Det bemærkes, at pensionsinstitutterne efter udløbet af indkomståret 2015 og senest den 19. februar 2016 kan indbetale pensionsafkastskatten for indkomståret 2015. Svarer det indbetalte beløb til den endelige pensionsafkast for indkomståret 2015, vil pensionsinstituttet hverken få overskydende eller skyldig pensionsafkastskat.

I § 6, stk. 3, i lov nr. 398 af 9. maj 2012 om ændring af kildeskatteloven, pensionsafkastbeskatningsloven, pensionsbeskatningsloven og skattekontrollen (Ændret afkastbeskatning af pengeinstitutordninger placeret i unoterede aktier og ved personers ophør af skattepligt, harmonisering af fristen for afregning af institutskat og indvidskat ved pensionsinstitutters ophør af skattepligt, mulighed for uden afgift at stoppe udbetalingen af en livsvarig alderspension m.m.), blev der fastsat overgangsregler til reglen om beregning af ydelserne i en pensionsordning med løbende ydelser.

Efter nævnte lovs § 6, stk. 3, gælder, at pensionsordninger, der er påbegyndt udbetalt senest den 24. april 2012, kan fastholde en beregningsrente, der overstiger 4,6585 pct., uanset om renten beregnet efter pensionsbeskatningslovens § 2, stk. 2, måtte være lavere. Hvis den anvendte beregningsrente senere ændres, finder reglerne i pensionsbeskatningslovens § 2, stk. 2, om beregning af ydelsernes størrelse anvendelse også på ordninger, der er påbegyndt udbetalt senest den 24. april 2012. Denne overgangsregel videreføres i *stk. 9*.

Den anden overgangsregel i § 6 i lov nr. 398 af 9. maj 2012, hvorefter der til og med 2016 kan anvendes en rente på op til 4,6585 pct., uanset om renten beregnet efter pensionsbeskatningslovens § 2, stk. 2, måtte være lavere, videreføres derimod ikke i nærværende forslag, eftersom den er overflødig. I de senest udmeldte samfundsforudsætninger udgør det langsigtede afkast således 4 pct., hvilket i forvejen resulterer i en maksimal afkastforudsætning på 4,6585 pct.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I kursgevinstloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1113 af 18. september 2013, som ændret ved § 20 i lov nr. 268 af 25. marts 2014, § 3 i lov nr. 1375 af 16. december 2014 og § 2 i lov nr. 202 af 27. februar 2015, foretages følgende ændringer:

§ 22. Hvis en fordring stiftes på sådanne vilkår, at fordringens værdi på tidspunktet for debitors påtagelse af gælden overstiger det beløb, som debitor skal indfri, skal debitor medregne denne gevinst. § 25 og § 26, stk. 5, anvendes ikke. En debitors overtagelse af en gæld, der er stiftet på de vilkår, som er nævnt i 1. pkt., betragtes som stiftelse af en ny gæld. I disse tilfælde opgøres den skattepligtige gevinst efter 1. pkt. som forskellen mellem fordringens værdi på overtagelsestidspunktet og det beløb, som debitor skal indfri. Reglen i 1. pkt. gælder ikke lån ydet af et selskab, en person eller et dødsbo, der driver næringsvirksomhed ved finansiering, med sikkerhed i fast ejendom eller skibe eller med direkte hæftelse eller garanti fra centralregeringer, centralbanker, offentlige enheder eller regionale eller lokale myndigheder i et land inden for EU eller EØS, hvis lånet enten er baseret på obligationer, der ikke oversteg pari på tidspunktet for lånets udbetaling, eller er ydet på grundlag af et lånetilbud afgivet mindre end 6 måneder før lånets udbetaling og lånet er baseret på obligationer, der ikke oversteg pari på tilbudstidspunktet.

1. I § 22, *stk. 1, 3. pkt.*, indsættes efter »1. pkt.,«: »eller en refinansiering af et lån«.

2. I § 22, *stk. 1, 4. pkt.*, indsættes efter »værdi på«: »refinansierings- eller«.

3. Efter § 22 indsættes:

»§ 22 A. En skattepligtig gevinst omfattet af § 22, stk. 1, beskattes efter reglerne i stk. 2, hvis

1) lånet er ydet af et selskab, en person eller et dødsbo, der driver næringsvirksomhed ved finansiering, med sikkerhed i fast ejendom eller skibe,

2) lånet er inkonverterbart og direkte baseret på obligationer optaget til handel på et reguleret marked,

3) lånets rente ved stiftelsen udgør 0 pct., og

4) lånets rente ikke i lånets løbetid kan blive mindre end 0 pct.

Stk. 2. Debitor skal for hvert indkomstår, indtil debitor bliver frigjort fra gælden, medregne en renteindtægt, svarende til, at gevinsten udgjorde en fast negativ rente på lånet i perioden fra lånets stiftelse til det førstkommende tidspunkt af enten obligationernes udløb eller lånets udløb. Renteindtægten beregnes ud fra den aftalte afdragsprofil ved stiftelsen. Har debitor i perioder afdragsfrihed, foretages beregningen med denne forudsætning, hvis perioderne er fastlagt ved stiftelsen.

Stk. 3. Indberettes den skattepligtige renteindtægt efter stk. 2 ikke efter skattekontrollovens § 8 P for det indkomstår, hvori lånet er stiftet, kan debitor vælge, at beskatningen af gevinsten omfattes af stk. 1 i stedet skal ske efter § 22, stk. 1.«

§ 2

I ligningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1081 af 7. september 2015, som ændret ved lov nr. 997 af 30. august 2015, foretages følgende ændringer:

§ 5. Renteudgifter vedr. gæld fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst i det indkomstår, hvori renten forfalder til betaling, jf. dog stk. 2, 5, 6, 7 og 8. Det samme gælder for udgifter til løbende provisioner eller præmier for lån, som den skattepligtige optager, og for præmier og lignende løbende ydelser for kaution for den skattepligtiges gæld, jf. § 8, stk. 3, litra a og b.

§ 5 C. Vederlag for vedhængende eller godskrevne renter i forbindelse med overdragelse af rentebærende fordringer medregnes ved indkomstopgørelsen hos den, der har krav på vederlaget. Vederlaget fradrages ved indkomstopgørelsen hos den, der er forpligtet til at betale vederlaget. Vederlaget medregnes, henholdsvis fradrages, ved opgørelsen af den skattepligtiges renteindtægter for det ind-

1. I § 5, *stk. 1, 1. pkt.*, udgår »vedr. gæld«.

2. I § 5 C, *stk. 1, 1. pkt.*, indsættes efter »rentebærende fordringer«: »eller gæld«.

3. I § 5 C, *stk. 1, 4. pkt.*, ændres »renter medregnes« til: »renter medregnes, henholdsvis fradrages,«.

komstår, hvori handelen afvikles. De til vederlaget svarende vedhængende eller godskrevne renter medregnes ved opgørelsen af den skattepligtiges renteindtægter for det indkomstår, hvori de forfalder til betaling.

Stk. 2. ---

Stk. 3. Vederlag for vedhængende renter i forbindelse med erhvervelse af rentebærende fordringer kan ikke fradrages, såfremt renteindtægter af fordringen eller gevinster på fordringen omfattet af kursgevinstloven som følge af en dobbeltbeskatningsoverenskomst ikke skal medregnes ved opgørelse af den skattepligtige indkomst.

§ 5 F. Såfremt en fordring er erhvervet for lånte midler og renteindtægter eller gevinster omfattet af kursgevinstloven som følge af en dobbeltbeskatningsoverenskomst ikke skal medregnes ved opgørelse af den skattepligtige indkomst, kan renteudgifter, kurstab, provisioner, præmier eller andre udgifter vedrørende lånet ikke fradrages ved indkomstopgørelsen.

§ 6 B. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst behandles renter af gæld, der ikke forfalder på et forud aftalt tidspunkt, som renter af anden gæld, uanset at debitor i visse tilfælde kan beslutte, at forrentning af gælden bortfalder, og såfremt følgende betingelser er opfyldt:

Stk. 2. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst behandles renteindtægter af pengefordringer, der ikke forfalder til et forud aftalt tidspunkt, som renteindtægter af andre pengefordringer, såfremt betingelserne i stk. 1 er opfyldt.

§ 16 C. ---

Stk. 5. I det samlede beløb efter stk. 4, nr. 1-9, fratrækkes følgende tab m.v.:

1) Tab på fordringer omfattet af kursgevinstlovens § 14, stk. 1, bortset fra tab omfattet af stk. 4, nr. 10, og tab på fordringer i danske kroner, der

4. I § 5 C, stk. 1, indsættes som 5. pkt.:

»Tilsvarende gælder vederlag for provisioner og præmier m.v. omfattet af § 8, stk. 3, litra a og b.«

5. I § 5 C, stk. 3, ændres »kan ikke fradrages, såfremt renteindtægter af fordringen eller gevinster på fordringen« til: »eller gæld kan ikke fradrages, såfremt renteindtægter eller gevinster«.

6. I § 5 C, stk. 3, indsættes som 2. pkt.:

»Tilsvarende gælder vederlag for provisioner og præmier m.v. omfattet af ligningslovens § 8, stk. 3, litra a og b.«

7. I § 5 F, stk. 1, indsættes som 2. pkt.:

»Tilsvarende gælder renteudgifter m.v. på en fordring, hvis renteindtægter eller gevinster omfattet af kursgevinstloven som følge af en dobbeltbeskatningsoverenskomst ikke skal medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst vedrørende lånet.«

8. I § 6 B, stk. 1, 1. pkt., udgår »af gæld«, »renter af anden gæld« ændres til: »andre renter«, og »af gælden« udgår.

9. § 6 B, stk. 2, ophæves.

10. I § 16 C, stk. 5, nr. 1, 1. pkt., ændres »Tab på fordringer omfattet af« til: »Tab og renteudgifter på fordringer omfattet af«.

er erhvervet før den 27. januar 2010, og som på erhvervelsestidspunktet ikke opfyldte mindsterente-kravet efter kursgevinstlovens § 38, jf. lovbekendtgørelse nr. 1002 af 26. oktober 2009. For investeringsforeninger omfattet af selskabsskattelovens § 1, stk. 8, gælder dette dog ikke tab på fordringer på selskaber, med hvilke et medlem af foreningen er koncernforbundet, jf. kursgevinstlovens § 4, når fordringen også er omfattet af kursgevinstlovens § 4. Tabet, jf. 1. pkt., opgøres efter kursgevinstlovens § 26, stk. 5, idet stk. 4, nr. 4, 3. og 4. pkt., finder tilsvarende anvendelse.

§ 7. De pensionskasser m.v., der er nævnt i § 1, stk. 2, nr. 1, 2, 7 og 8, skal medregne alle former for formueafkast til beskatningsgrundlaget, jf. dog stk. 2.

§ 17. ---

Stk. 6. For skattepligtige efter § 1, stk. 2, nr. 1, 2, 7, 8 og 10, kan en del af indkomstårets negative skat opgjort efter stk. 1, 1. pkt., overføres fra den almindelige konto for negativ skat til en særlig konto for negativ skat, der forrentes årligt ved indkomstårets udløb med en rente svarende til den 5-årige rente i den af Finanstilsynet offentliggjorte diskonteringsrentekurve ved måling af forsikringsforpligtelser på den sidste hverdag i indkomståret. Den negative skat og de heraf beregnede renter forrentes ikke i udbetalingsåret efter stk. 2 eller overførselsåret efter 7. pkt. Den del af indkomstårets negative skat, der overføres efter 1. pkt., kan højst udgøre et beløb svarende til skatteværdien

§ 3

I pensionsafkastbeskatningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1126 af 10. oktober 2014, som ændret ved § 2 i lov nr. 1531 af 27. december 2014, foretages følgende ændringer:

1. I § 7, *stk. 1*, indsættes efter »jf. dog stk. 2«: »og 3«.

2. I § 7 indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:

»Stk. 4. Ved opgørelsen af beskatningsgrundlaget tillægges negativt formueafkast, der overføres til pensionsordninger og forsikringer som nævnt i stk. 2.«

Stk. 4 bliver herefter stk. 5.

3. I § 17, *stk. 6, 1. pkt.*, ændres »den af Finanstilsynet offentliggjorte diskonteringsrentekurve« til: »den diskonteringsrentekurve med tillæg af volatilitetsjustering, som Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensioner (EIOPA) offentliggør,«.

4. I § 17, *stk. 6*, indsættes efter 1. pkt.:

»Renten efter 1. pkt. kan ikke blive mindre end 0 pct.«

af den omtegningsbonus, som pensionsinstituttet i indkomståret har udloddet til pensionsberettigede i forbindelse med omtegning af en ordning med ret til rentebonus til en ordning uden garanti, en ordning med 0 pct. garanti eller en ordning med en betinget garanti uden en tilknyttet ubetinget garanti over 0 pct. For pensionskasser m.v. omfattet af § 7 opgøres skatteværdien af den udloddede omtegningsbonus efter 3. pkt. som skatteværdien af den del af beløb, der er fradraget efter § 7, stk. 2, nr. 1, og skatteværdien af direkte udbetalinger til pensionsberettigede med ordninger omfattet af § 7, stk. 2, nr. 1, jf. § 7, stk. 2, nr. 7, der kan henføres til udlodning af omtegningsbonus. For livsforsikringsselskaber m.v. omfattet af § 8 opgøres skatteværdien af den udloddede omtegningsbonus efter 3. pkt. som skatteværdien af den del af beløb, der har nedbragt beskatningsgrundlaget efter § 8, stk. 4, 1. pkt., der kan henføres til udlodning af omtegningsbonus. Saldoen på den særlige konto for negativ skat forhøjes med forrentningen af saldoen ved indkomstårets udløb og nedsættes med et beløb svarende til det beløb på den særlige konto for negativ skat, der er fradraget i indkomstårets skat efter §§ 7 eller 8, jf. stk. 1, samt det beløb, der er udbetalt fra den særlige konto for negativ skat i indkomståret, jf. stk. 2. Negativ skat og de heraf beregnede renter på den særlige konto for negativ skat, der ikke er fradraget i indkomstårets skat efter §§ 7 eller 8, jf. stk. 1, eller er udbetalt, jf. stk. 2, overføres til den almindelige konto for negativ skat i det sjette indkomstår efter indkomståret, hvor den negative skat er beregnet.

§ 21. De skattepligtige efter § 1, stk. 2, og forsikringsselskaber m.v., jf. dog § 22, der udbyder pensionsordninger omfattet af § 1, stk. 1, indgiver senest den 31. maj efter indkomstårets udløb en samlet opgørelse til told- og skatteforvaltningen af beskatningsgrundlaget og den skattepligtige del heraf samt af skatten for indkomståret. Af den beregnede endelige skat for indkomståret beregnes renter fra den 20. februar i året efter indkomståret, til betaling sker, jf. dog 4. -7. pkt. Skatten med tillæg af beregnede renter indbetales samtidig med indsendelse af opgørelsen. Forsikringsselskaber m.v., jf. dog § 22, kan senest den 19. februar året efter ind-

5. I § 17, stk. 6, 2. pkt., der bliver stk. 6, 3. pkt., ændres »7. pkt.« til: »8. pkt.«

6. I § 17, stk. 6, 4. og 5. pkt., der bliver stk. 6, 5. og 6. pkt., ændres »3. pkt.« til: »4. pkt.«

7. § 21, stk. 1, 8.-10. pkt., ophæves, og i stedet indsættes:

»Renten efter 2. og 6. pkt. svarer til den rente, der er nævnt i § 27, stk. 5, 6. pkt., for året efter indkomståret. Renten efter 7. pkt. svarer til den rente, der er nævnt i § 27, stk. 5, 4. pkt., for året efter indkomståret.«

komståret vælge at betale acontoskat. For de forsikringsselskaber m.v., der vælger at betale acontoskat, beregnes renter af forskellen mellem den beregnede endelige skat og den indbetalte acontoskat for indkomståret fra den 20. februar året efter indkomståret, og til betaling sker. Skyldige skattebeløb med tillæg af beregnede renter indbetales samtidig med indsendelse af den endelige opgørelse. Overskydende skattebeløb med tillæg af renter tilbagebetales. Renten efter 2. og 6. pkt. svarer til den rente, der er nævnt i § 27, stk. 5, for året efter indkomståret. Renten efter 7. pkt. svarer til den rente, der er nævnt i § 27, stk. 5, for året efter indkomståret med fradrag af 3,5 procentpoint. Renten efter 7. pkt. kan ikke blive mindre end 0 pct. Betales skatten for sent, beregnes renten efter 2. og 6. pkt. dog kun til og med sidste rettidige indbetalingsdag.

Stk. 2. Det påhviler det forsikringsselskab m.v., med hvilket pensionsordningen omfattet af § 1, stk. 1, er indgået, at opføre beskatningsgrundlaget efter § 4, stk. 1-6, eller § 4 a, stk. 1-10. For forsikringer med ret til rentebonus skal forsikringsselskabet m.v. indeholde skatten inden tilførsel af midler til depot, særlige bonushensættelser eller udbetaling af pensionisttillæg. For forsikringer uden ret til rentebonus skal forsikringsselskabet m.v. indeholde skatten med tillæg af renter efter stk. 1 på det depot, som skatten vedrører, 1 uge før skatten indbetales, dog senest 1 uge før den sidste rettidige indbetalingsdag. Forsikringsselskabet m.v. skal indbetale skatten, selv om der ikke måtte være likvide midler på den pensionsberettigedes depot. Den pensionsberettigede skal forrente det beløb, som forsikringsselskabet m.v. måtte have udlagt for den pensionsberettigede, med den rente, der er nævnt i § 27, stk. 5, 2. pkt., fra det tidspunkt, hvor forsikringsselskabet m.v. har gjort kontohaveren skriftligt opmærksom på udlægget. Denne renteutgift kan ikke fradrages ved opgørelsen af den pensionsberettigedes skattepligtige indkomst. Skatten opgøres for hver ordning. Forsikringsselskabet m.v. skal årligt underrette den skattepligtige om det beregnede skattebeløb for det foregående indkomstår efter regler, der fastsættes af skatteministeren.

8. I § 21, stk. 2, 5. pkt., ændres »§ 27, stk. 5, 2. pkt.,« til: »§ 27, stk. 5, 6. pkt.,«.

§ 22. Pengeinstitutter, kreditinstitutter og kapitalpensionsfonde indgiver senest den 22. januar efter indkomstårets udløb en opgørelse til told- og skatteforvaltningen af beskatningsgrundlaget og den skattepligtige del heraf samt af skatten for hver af de skattepligtige pensionsordninger, der er nævnt i § 1, stk. 1. Opgørelsen for pensionsopsparingskonti efter pensionsbeskatningslovens §§ 12, 12 A eller 13, konti efter pensionsbeskatningslovens § 42, og rateopsparingskonti efter pensionsbeskatningslovens §§ 11 A, 15 A og 15 B, jf. § 11 A, og SP-konti, jf. lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension, kan dog ske samlet. Af den beregnede endelige skat for indkomståret beregnes renter fra den 8. januar i året efter indkomståret til den 15. januar i året efter indkomståret. Skatten med tillæg af beregnede renter indbetales samtidig med indsendelse af opgørelsen. Pengeinstituttet m.v. kan vælge at betale renten på vegne af pensionsopsparerne og efterfølgende ud fra kriterier fastsat i det enkelte pengeinstitut m.v. vælge at foretage en individuel renteberegning og renteopkrævning for den enkelte pensionsopsparer. Renten svarer til den rente, der er nævnt i § 27, stk. 5, for året efter indkomståret.

§ 23. ---

Stk. 3. Hvis indbetaling af skatten ikke finder sted inden udløbet af den frist, der er nævnt i stk. 1, skal forsikringsselskaber m.v. svare renter fra fristens udløb til betaling sker. Renten svarer til renten efter opkrævningslovens § 7, stk. 1, jf. stk. 2. Betales skatten senere end de frister, der er nævnt i stk. 2, beregnes renten dog kun til denne dag. Betales skatten senere end de frister, der er nævnt i stk. 2, anvendes § 28.

§ 24. ---

Stk. 2. Af den beregnede endelige skat for det foregående indkomstår beregnes der renter fra den 20. februar i det løbende indkomstår, til betaling sker. Renten svarer til den rente, der er nævnt i § 27, stk. 5, for det løbende indkomstår. Betales skatten for sent, beregnes renten efter 1. pkt. dog kun til den sidste rettidige indbetalingsdag. Ved rettidig betaling af skatten for det løbende indkomstår beregnes der ikke renter. Hvis indbetaling af skatten ikke finder sted inden udløbet af den frist, der er

9. I § 22, *stk. 1, 6. pkt.*, ændres »§ 27, stk. 5,« til: »§ 27, stk. 5, 6. pkt.,«.

10. § 23, *stk. 3, 2. pkt.*, affattes således:

»Renten svarer til den rente, der er nævnt i § 27, stk. 5, 6. pkt.«

11. § 24, *stk. 2, 2. pkt.*, affattes således:

»Renten vedrørende overskydende skattebeløb svarer til renten i § 27, stk. 5, 4. pkt., og renten vedrørende skyldige skattebeløb svarer til renten i § 27, stk. 5, 6. pkt.«

nævnt i stk. 1, beregnes renter efter § 28 til betaling sker.

§ 27. ---

Stk. 5. Ændres et skattebeløb, der er indbetalt efter §§ 21-24 af et pensionsinstitut, forrentes forskelsbeløbet fra den 20. februar i året efter indkomståret, til betaling sker. Ændres et skattebeløb, der er indbetalt efter §§ 22-23 a af et pengeinstitut, et kreditinstitut eller en kapitalpensionsfond, forrentes forskelsbeløbet fra den 8. januar i året efter indkomståret, til betaling sker. Renten for det indkomstår, som forrentningen vedrører, beregnes på grundlag af et simpelt gennemsnit af den af Danmarks Nationalbank opgjorte kassekreditrente for ikkefinansielle selskaber i månederne juli, august og september i det foregående kalenderår. Den af Nationalbanken opgjorte månedlige kassekreditrente for ikkefinansielle selskaber opgøres i henhold til Den Europæiske Centralbanks forordning (EF) nr. 63/2002 af 20. december 2001 vedrørende statistik over de monetære finansielle institutioners rentesatser på indlån fra og udlån til husholdninger og ikkefinansielle selskaber (ECB/2001/18). Den af Nationalbanken opgjorte månedlige kassekreditrente for ikkefinansielle selskaber opgøres som et vægtet gennemsnit af den effektive rentesats for den udestående lånemasse opgjort med to decimaler. Det simple gennemsnit, jf. 3. pkt., opgøres med én decimal. Renten offentliggøres senest den 15. december forud for det til indkomståret svarende kalenderår. Betales den yderligere skat efter den frist, der er nævnt i stk. 4, beregnes denne rente dog kun til sidste rettidige indbetalingsdag.

12. § 27, stk. 5, affattes således:

»*Stk. 5.* Ændres et skattebeløb, der er indbetalt efter §§ 21 eller 24 af et pensionsinstitut, forrentes forskelsbeløbet fra den 20. februar i året efter indkomståret, til betaling sker. Ændres et skattebeløb, der er indbetalt efter § 22 af et pengeinstitut, et kreditinstitut eller en kapitalpensionsfond, forrentes forskelsbeløbet fra den 8. januar i året efter indkomståret, til betaling sker. Ændres et skattebeløb, der er indbetalt efter §§ 23, 23 a eller 24, forrentes forskelsbeløbet fra de frister for indbetaling af skatten, der er nævnt i § 23, stk. 1, 2. pkt., eller § 23 a, stk. 1, 2. pkt., eller for ændring af skattebeløb for det løbende indkomstår fra sidste rettidige betalingsdag, jf. § 24, stk. 1, 1. og 2. pkt., til betaling sker. Renten vedrørende overskydende skattebeløb for det indkomstår, som forrentningen vedrører, fastsættes en gang årligt og beregnes som den gennemsnitlige 3-måneders CITA-renteswap referencerente for alle bankdage fra og med den 1. september til og med den 30. november, der offentliggøres af Nasdaq OMX, i det foregående kalenderår afrundet til én decimal. Renten efter 4. pkt. kan dog ikke overstige 5 pct. Renten vedrørende skyldige skattebeløb for det indkomstår, som forrentningen vedrører, fastsættes en gang årligt og beregnes som et simpelt gennemsnit af den af Danmarks Nationalbank opgjorte kassekreditrente for ikkefinansielle selskaber i månederne juli, august og september i det foregående kalenderår afrundet til én decimal. Renten efter 6. pkt. kan dog ikke overstige 10 pct. Forskelsbeløb som nævnt i 1.-3. pkt. forrentes med renten for skyldige skattebeløb efter 6. pkt. Betales den yderligere skat efter den frist, der er fastsat i stk. 4, beregnes renten dog kun til sidste rettidige betalingsdag.«

13. I § 27 indsættes som *stk. 6*:

»*Stk. 6.* Told- og skatteforvaltningen offentliggør renterne vedrørende overskydende skattebeløb henholdsvis skyldige skattebeløb som anført i stk.

5 senest den 15. december forud for det til indkomståret svarende kalenderår.«

§ 4

I pensionsbeskatningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1088 af 3. september 2015, foretages følgende ændringer:

§ 2. ---

Stk. 2. Ved lige store løbende ydelser forstås, at beregningsgrundlaget ved påbegyndelsen af udbetalingen forventes at medføre lige store ydelser over hele ordningens udbetalingsperiode. Ved beregningen af ydelserne kan der dog maksimalt benyttes en rente svarende til den til Finanstilsynet senest meddelte nyplaceringsrente for obligationer og pantebreve plus 1,5 procentpoint og herfra fradraget produktet af den nævnte rente inklusive procenttillægget og skattesatsen ifølge pensionsafkastbeskatningslovens § 2, jf. dog 3. pkt. Falder den maksimale rente i udbetalingsperioden under den beregnede rente, beregnes nye ydelser senest med virkning for ydelser, der udbetales 3 måneder efter meddelelsen af den nye nyplaceringsrente. For ordninger med ret til rentebonus kan grundlagsrenten anvendes i stedet for den maksimale rente som nævnt i 2. pkt., hvis grundlagsrenten overstiger den maksimale rente. For ordninger, der er tilknyttet investeringsfonde, jf. lov om finansiel virksomhed, bilag 8, III, kan ydelserne vælges beregnet efter principperne i § 11 A, stk. 2. Sættes udbetalingen af en livsvarig alderspension delvis i bero, opgøres en ny ydelse senest ved førstkommende kalenderårs begyndelse. Sættes udbetalingen af en livsvarig alderspension helt i bero, opgøres en ny ydelse ved genoptagelsen af udbetalingerne. Genoptages ydelserne i samme kalenderår, hvor ydelserne er blevet sat i bero, kan opgørelsen af nye ydelser dog ske ved det følgende kalenderårs begyndelse.

§ 11 A. ---

Stk. 3. Det beløb, der er nævnt i stk. 2, nr. 2, opgøres ved hvert kalenderårs begyndelse og beregnes som en annuitet på grundlag af ordningens værdi på dette tidspunkt og en amortisationsrente som nævnt i 2. pkt. Som amortisationsrente anvendes

1. § 2, *stk. 2*, affattes således:

»*Stk. 2.* Ved lige store løbende ydelser forstås, at beregningsgrundlaget ved påbegyndelsen af udbetalingen forventes at medføre lige store ydelser over hele ordningens udbetalingsperiode. Ved beregningen af ydelserne kan der dog maksimalt benyttes en rente svarende til det langsigtede afkast af obligationer og pantebreve, der fremgår af de til Finanstilsynet senest meddelte samfundsforudsætninger for pensionsfremskrivninger plus 1,5 procentpoint og herfra fradraget produktet af det nævnte afkast inklusive procenttillægget og skattesatsen ifølge pensionsafkastbeskatningslovens § 2. Ved genberegning af ydelserne i udbetalingsperioden kan der maksimalt benyttes en rente som nævnt i 2. pkt. opgjort på tidspunktet for genberegningen af ydelserne, jf. dog 4. pkt. Sættes udbetalingen af en livsvarig alderspension helt eller delvist i bero, kan der ved genberegning af ydelserne altid benyttes den rente, der er anvendt ved beregningen af ydelserne umiddelbart før berostillelsen. For ordninger med ret til rentebonus kan grundlagsrenten anvendes i stedet for den maksimale rente som nævnt i 2. pkt., hvis grundlagsrenten overstiger den maksimale rente. For ordninger, der er tilknyttet investeringsfonde, jf. lov om finansiel virksomhed, bilag 8, III, kan ydelserne vælges beregnet efter principperne i § 11 A, stk. 2.«

2. § 11 A, *stk. 3, 2. pkt.*, affattes således:

»Som amortisationsrente anvendes maksimalt en rente svarende til det langsigtede afkast af obligationer og pantebreve, der fremgår af de til Finanstil-

des maksimalt en rente svarende til den senest til Finanstilsynet meddelte nyplaceringsrente for obligationer og pantebreve plus 1,5 procentpoint og herfra fradraget produktet af den nævnte rente inklusive procenttillægget og skattesatsen ifølge pensionsafkastbeskatningslovens § 2.

synet senest meddelte samfundsforudsætninger for pensionsfremskrivninger plus 1,5 procentpoint og herfra fradraget produktet af det nævnte afkast inklusive procenttillægget og skattesatsen ifølge pensionsafkastbeskatningslovens § 2.«

§ 5

I skattekontrolloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1264 af 31. oktober 2013, som ændret bl.a. ved § 3 i lov nr. 926 af 18. september 2012 og senest ved § 4 i lov nr. 739 af 1. juni 2015, foretages følgende ændringer:

§ 8 H. Banker, sparekasser, andelskasser, bankierer, vekselerere, advokater og andre, der modtager indskud til forrentning, skal til brug ved skatteligningen hvert år uden opfordring give told- og skatteforvaltningen oplysning om størrelsen af ydede eller godskrevne renter eller andet afkast til de enkelte kontohavere i det foregående år, dato for rentetilskrivningen m.v. samt størrelsen af det indestående beløb ved udløbet af det foregående år. Skatteministeren kan bestemme, at tilsvarende oplysninger skal afgives af andre, der som led i deres virksomhed forrenter midler tilhørende en anden person.

§ 8 O. Indberetningspligtige efter §§ 8 P eller 8 Q skal til told- og skatteforvaltningen indberette oplysninger om låntagerens identitet og de samlede renter samt reservefonds- og administrationsbidrag, der er omfattet af indberetningspligten efter §§ 8 P eller 8 Q, og som er tilskrevet eller opkrævet i kvartalet til told- og skatteforvaltningen. Dette gælder dog ikke for kalenderårets sidste kvartal.

§ 8 P. Den, der som led i sin virksomhed yder eller formidler lån mod forrentning, skal til brug for skatteligningen foretage årlige indberetninger til told- og skatteforvaltningen herom. Det samme gælder renter ved for sen betaling, der er fastsat efter § 2 i lov nr. 939 af 27. december 1991 om gebyrer og morarenter vedrørende visse ydelser, der

1. I § 8 H, stk. 1, 1. pkt., udgår »til forrentning«, og »ydede eller godskrevne renter eller andet afkast« ændres til: »ydede, tilskrevne eller opkrævede renter og andet afkast«.

2. I § 8 O, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter »og som er«: »ydte«,.

3. I § 8 P, stk. 1, 1. pkt., udgår »mod forrentning«.

opkræves af regioner og kommuner og inddrives af restancemyndigheden.

Stk. 2. Indberetningen skal indeholde oplysninger til identifikation af låntager og oplysninger om konto- og låneforholdet. For det enkelte låneforhold skal oplyses:

- 1) ---
- 2) tilskrevne eller forfaldne renter,
-

4. I § 8 *P, stk. 2, nr. 2*, indsættes efter »renter«:
»og den beregnede renteindtægt efter kursgevinstlovens § 22 A«.

§ 6

I statsskatteloven, lov nr. 149 af 10. april 1922, som ændret bl.a. ved § 22 i lov nr. 190 af 31. maj 1968 og senest ved § 64 i lov nr. 428 af 6. juni 2005, foretages følgende ændring:

§ 6. Ved beregningen af den skattepligtige indkomst bliver at fradrage:

- a) ---
- e) renter af prioriteter og anden gæld, samt hvad der er anvendt til blot vedligeholdelse eller forsikring af de af den skattepligtiges ejendele, hvis udbytte beregnes som indkomst. Derimod kan ikke fradrages, hvad der af den skattepligtige er anvendt til afdrag på hans gæld, hvilket også gælder om fideikommisbesidderes afdrag på fideikommisets gæld.

1. I § 6, *litra e, 1. pkt.*, udgår »af prioriteter og anden gæld«.

§ 7

I lov om vurdering af landets faste ejendomme, jf. lovbekendtgørelse nr. 1067 af 30. august 2013, som ændret ved § 13 i lov nr. 649 af 12. juni 2013, § 1 i lov nr. 1635 af 26. december 2013 og § 1 i lov nr. 1535 af 27. december 2014, foretages følgende ændringer:

§ 44. Almindelige vurderinger af ejerboliger pr. 1. oktober 2013 og pr. 1. oktober 2015 i form af videreførelse af vurderingen pr. 1. oktober 2011 kan påklages i det tidsrum, hvor de vurderinger,

1. I § 44, *stk. 1*, udgår »i form af videreførelse af vurderingen pr. 1. oktober 2011«.

der foretages pr. 1. oktober 2017, kan påklages, jf. skatteforvaltningslovens § 35 a, stk. 3.

Stk. 2. ---

Stk. 3. Almindelige vurderinger af andre ejendomme pr. 1. oktober 2014 og pr. 1. oktober 2016 i form af videreførelse af vurderingen pr. 1. oktober 2012 kan påklages i det tidsrum, hvor de vurderinger, der foretages pr. 1. oktober 2018, kan påklages, jf. skatteforvaltningslovens § 35 a, stk. 3.

Stk. 4. ---

Stk. 5. Told- og skatteforvaltningen kan inden den 1. januar 2018 afsende varsel som nævnt i skatteforvaltningslovens § 33 a, for så vidt angår den almindelige vurdering pr. 1. oktober 2011, og inden den 1. januar 2019, for så vidt angår den almindelige vurdering pr. 1. oktober 2012, når den varslede ændring er til gunst for borgeren i form af en nedsættelse af vurderingen. Told- og skatteforvaltningen kan nedsætte senere vurderinger af den pågældende ejendom, i det omfang afgørelser som nævnt i 1. pkt. giver anledning hertil.

2. I § 44, stk. 3, udgår »i form af videreførelse af vurderingen pr. 1. oktober 2012«.

3. I § 44, stk. 5, 1. pkt., indsættes efter »pr. 1. oktober 2011« og »pr. 1. oktober 2012«: »eller en senere vurdering«.

§ 8

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2016.

Stk. 2. § 1, nr. 1 og 2, og § 2, nr. 5-7, har virkning for fordringer og gæld, som stiftes den 10. november 2015 eller senere.

Stk. 3. § 1, nr. 3, har virkning for skattepligtige gevinster efter kursgevinstlovens § 22, stk. 1, når stiftelsen, refinansieringen eller overtagelsen sker den 1. januar 2016 eller senere.

Stk. 4. § 2, nr. 2-4, har virkning for fordringer eller gæld, som overdrages den 1. januar 2016 eller senere.

Stk. 5. § 2, nr. 10, har virkning for opgørelse af minimumsindkomsten for investeringsinstitutter med minimumsbeskatning fra og med indkomståret 2015.

Stk. 6. § 3, nr. 4-6, har virkning fra og med indkomståret 2015.

Stk. 7. § 3, nr. 7-13, har virkning for forrentning af overskydende og skyldige skattebeløb vedrørende ansættelsesændringer for pensionsafkastskat, der vedrører indkomståret 2016 og senere

indkomstår, og for forrentning af overskydende og skyldige skattebeløb, der sker fra og med den 1. januar 2016.

Stk. 8. Told- og skatteforvaltningen offentliggør renterne efter denne lovs § 3, nr. 13, for 2016 senest den 6. januar 2016.

Stk. 9. For pensionsordninger, der er påbegyndt udbetalt senest den 24. april 2012, kan en anvendt beregningsrente, der overstiger 4,6585 pct., fastholdes. Ændres den anvendte beregningsrente senere, finder reglerne i pensionsbeskatningslovens § 2, stk. 2, som affattet ved denne lovs § 4, nr. 1, om beregning af ydelsernes størrelse anvendelse.